ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 34/2005

που καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 6 Σεπτεμβρίου 2005

για την έκδοση της οδηγίας 2005/…/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της … για την ενεργειακή απόδοση κατά την τελική χρήση και τις ενεργειακές υπηρεσίες και την κατάργηση της οδηγίας 93/76/ΕΟΚ του Συμβουλίου

(2005/C 275 E/02)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 175 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [1],

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών [2],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης [3],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας υφίσταται η ανάγκη βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, κατά την τελική χρήση, διαχείρισης της ζήτησης ενεργείας και προώθηση της παραγωγής ανανεώσιμης ενεργείας, επειδή είναι σχετικώς περιορισμένες οι δυνατότητες, βραχυπρόθεσμα ή μεσοπρόθεσμα, κάθε άλλης επιρροής στους όρους του ενεργειακού εφοδιασμού και στις συνθήκες διανομής, είτε με αύξηση της δυναμικότητας είτε με βελτίωση της μεταφοράς και διανομής ενεργείας. Συνεπώς, η παρούσα οδηγία συμβάλλει στη βελτίωση της ασφαλείας εφοδιασμού.

(2) Η βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση θα συμβάλει επίσης στη μείωση της κατανάλωσης πρωτογενούς ενέργειας και στον περιορισμό των εκπομπών CO2 και άλλων αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Οι εκπομπές αυτές συνεχίζουν να αυξάνονται, έτσι ώστε καθίσταται όλο και πιο δύσκολη η εκπλήρωση των δεσμεύσεων που αναλήφθηκαν στο Κιότο. Οι ανθρωπογενείς δραστηριότητες του ενεργειακού τομέα προκαλούν το 78 % των εκπομπών θερμοκηπιακών αερίων της Κοινότητας. Το έκτο κοινοτικό πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον, το οποίο θέσπισε η απόφαση αριθ. 1600/2002/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [4], προβλέπει περαιτέρω μειώσεις που απαιτούνται για να επιτευχθεί ο μακροπρόθεσμος στόχος της σύμβασης-πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την αλλαγή κλίματος, που συνίσταται στη σταθεροποίηση των συγκεντρώσεων θερμοκηπιακών αερίων στην ατμόσφαιρα σε επίπεδο το οποίο θα αποτρέψει την επικίνδυνη ανθρωπογενή παρέμβαση στο κλίμα.

(3) Η βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση θα επιτρέψει την εκμετάλλευση του εξοικονομούμενου κόστους με οικονομικά αποτελεσματικό τρόπο. Τα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε εξοικονόμηση ενέργειας, βοηθώντας έτσι την Ευρωπαϊκή Κοινότητα να μειώσει την εξάρτησή της από τις εισαγωγές ενέργειας. Επιπλέον, η στροφή προς τεχνολογίες με καλύτερη ενεργειακή απόδοση μπορεί να ενισχύσει την καινοτομία και την ανταγωνιστικότητα της Κοινότητας, όπως υπογραμμίζεται στη στρατηγική της Λισαβόνας.

(4) Η ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή της πρώτης φάσης του ευρωπαϊκού προγράμματος για την αλλαγή κλίματος, προβλέπει οδηγία για τη διαχείριση της ζήτησης ενέργειας ως ένα από τα πρωτεύοντα μέτρα σχετικά με την αλλαγή του κλίματος που θα έπρεπε να ληφθεί σε κοινοτικό επίπεδο.

(5) Η παρούσα οδηγία συνάδει με την οδηγία 2003/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και την κατάργηση της οδηγίας 96/92/ΕΚ [5] και με την οδηγία 2003/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 98/30/ΕΚ [6], που προβλέπει τη δυνατότητα της αξιοποίησης της ενεργειακής απόδοσης και της διαχείρισης της ζήτησης εναλλακτικά αντί της αύξησης του εφοδιασμού και για την προστασία του περιβάλλοντος, δεδομένου ότι παρέχεται η δυνατότητα στις αρχές των κρατών μελών, μεταξύ άλλων, να προκηρύσσουν διαγωνισμούς για νέα δυναμικότητα ή να επιλέγουν την ενεργειακή απόδοση και μέτρα διαχείρισης της ζήτησης, συμπεριλαμβανομένων συστημάτων για «λευκά πιστοποιητικά».

(6) Η παρούσα οδηγία ισχύει με την επιφύλαξη του άρθρου 3 της οδηγίας 2003/54/ΕΚ, το οποίο απαιτεί από τα κράτη μέλη να διασφαλίζουν ότι όλοι οι οικιακοί πελάτες και, όπου κρίνεται σκόπιμο από τα κράτη μέλη, οι μικρές επιχειρήσεις, απολαύουν της καθολικής υπηρεσίας, δηλαδή του δικαιώματος να προμηθεύονται ηλεκτρική ενέργεια συγκεκριμένης ποιότητας εντός του εδάφους τους σε λογικές, εύκολα και άμεσα συγκρίσιμες και διαφανείς τιμές.

(7) Η απελευθέρωση των αγορών λιανικής για τους τελικούς πελάτες ηλεκτρικής ενέργειας, φυσικού αερίου, άνθρακα και λιγνίτη, θέρμανσης και, σε ορισμένες περιπτώσεις, ακόμα και τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης, έχουν σχεδόν παντού επιφέρει βελτίωση της απόδοσης και χαμηλότερο κόστος στην παραγωγή, τη μετατροπή και τη διανομή της ενέργειας. Η απελευθέρωση αυτή δεν επέφερε σημαντικό ανταγωνισμό που να βασίζεται σε προϊόντα και υπηρεσίες που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε βελτιωμένη ενεργειακή απόδοση από πλευράς ζήτησης.

---

[1] ΕΕ C 120 της 20.5.2005, σ. 115.

[2] ΕΕ C 318 της 22.12.2004, σ. 19.

[3] Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 7ης Ιουνίου 2005 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της 23ης Σεπτεμβρίου 2005 και θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της … (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

[4] ΕΕ L 242 της 10.9.2002, σ. 1.

[5] ΕΕ L 176 της 15.7.2003, σ. 37· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2004/85/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 236 της 7.7.2004, σ. 10).

[6] ΕΕ L 176 της 15.7.2003, σ. 57.

(8) Με το ψήφισμά του της 7ης Δεκεμβρίου 1998 σχετικά με την ενεργειακή απόδοση στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα [1], το Συμβούλιο τάχθηκε υπέρ του στόχου να βελτιωθεί σε όλη την Κοινότητα η ενεργειακή ένταση της τελικής κατανάλωσης κατά μία επιπλέον ποσοστιαία μονάδα ετησίως μέχρι το έτος 2010.

(9) Τα κράτη μέλη θα πρέπει, ως εκ τούτου, να υιοθετήσουν εθνικούς ενδεικτικούς στόχους για την προώθηση της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση και να εξασφαλίσουν την περαιτέρω μεγέθυνση και τη βιωσιμότητα της αγοράς ενεργειακών υπηρεσιών, συμβάλλοντας έτσι στην υλοποίηση της στρατηγικής της Λισαβόνας. Η θέσπιση, από τα κράτη μέλη, εθνικών ενδεικτικών στόχων για την προαγωγή της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση, προσφέρει ουσιαστική συνέργεια με άλλες κοινοτικές νομοθετικές πράξεις, οι οποίες, όταν εφαρμοσθούν, θα συμβάλλουν στην επίτευξη των εθνικών αυτών στόχων.

(10) Η παρούσα οδηγία επιβάλλει στα κράτη μέλη να αναλάβουν δράση και η επίτευξη των στόχων της εξαρτάται από τις επιπτώσεις των δράσεων αυτών στους τελικούς καταναλωτές ενέργειας. Όθεν, το τελικό αποτέλεσμα των δράσεων των κρατών μελών εξαρτάται από πολλούς εξωτερικούς παράγοντες που επηρεάζουν τη συμπεριφορά των καταναλωτών όσον αφορά τη χρήση της ενέργειας και την προθυμία τους να χρησιμοποιούν μεθόδους και συσκευές εξοικονόμησης ενέργειας. Συνεπώς, μολονότι τα κράτη μέλη δεσμεύονται να καταβάλλουν προσπάθεια για την επίτευξη του στόχου του 6 %, ο εθνικός στόχος εξοικονόμησης ενέργειας είναι από τη φύση του ενδεικτικός και δεν περιλαμβάνει νομικά εκτελεστέα υποχρέωση των κρατών μελών να τον υλοποιήσουν.

(11) Όταν επιδιώκεται βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης, βάσει των αλλαγών στην τεχνολογία, τη συμπεριφορά ή/και την οικονομία, θα πρέπει να αποφεύγονται σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και να τηρούνται οι κοινωνικές προτεραιότητες.

(12) Η βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση είναι δυνατόν να επιτευχθεί με την αύξηση της διάθεσης και της ζήτησης ενεργειακών υπηρεσιών ή με άλλα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.

(13) Προκειμένου να αποδώσουν οι δυνατότητες εξοικονόμησης ενέργειας σε ορισμένα τμήματα της αγοράς, στα οποία εν γένει δεν πωλούνται στο εμπόριο ενεργειακοί έλεγχοι, όπως τα νοικοκυριά, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν τη διαθεσιμότητα των ελέγχων αυτών.

(14) Τα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 5ης Δεκεμβρίου 2000 συμπεριλαμβάνουν, ως τομέα προτεραιότητας για δράση, την προώθηση των ενεργειακών υπηρεσιών μέσω της κατάρτισης κοινοτικής στρατηγικής με σκοπό τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης.

(15) Οι διανομείς ενέργειας, οι διαχειριστές συστημάτων διανομής και οι εταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας μπορούν να βελτιώσουν την ενεργειακή απόδοση στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, εφόσον προσφέρονται στην αγορά ενεργειακές υπηρεσίες που περιλαμβάνουν αποτελεσματική τελική χρήση, όπως εσωτερική θερμική άνεση, ζεστό νερό για οικιακή κατανάλωση, ψύξη, κατασκευή προϊόντων, φωτισμό και κινητήρια ισχύ. Η μεγιστοποίηση του κέρδους για τους διανομείς ενέργειας, τους διαχειριστές συστημάτων διανομής και τις εταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας, συσχετίζεται με τον τρόπο αυτό στενότερα με την πώληση ενεργειακών υπηρεσιών σε όσους το δυνατόν περισσότερους πελάτες αντί της πώλησης όσο το δυνατόν περισσότερης ενέργειας σε κάθε μεμονωμένο πελάτη.

(16) Λαμβάνοντας πλήρως υπόψη την εθνική οργάνωση των συντελεστών της αγοράς στον τομέα της ενέργειας και προκειμένου να διευκολύνουν την εφαρμογή ενεργειακών υπηρεσιών και των μέτρων για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την επιλογή είτε να καταστήσουν υποχρεωτική για τους διανομείς ενέργειας ή για τους διαχειριστές συστημάτων διανομής ή για τις εταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας, ή εάν χρειάζεται, για δύο ή για όλους αυτούς τους συντελεστές της αγοράς, την προσφορά τέτοιων υπηρεσιών και τη συμμετοχή στα μέτρα αυτά.

(17) Μια καινοτόμος πρακτική που θα πρέπει να ενθαρρυνθεί είναι η χρήση ρυθμίσεων για τη χρηματοδότηση τρίτου μέρους. Σ' αυτές, ο δικαιούχος αποφεύγει έξοδα επένδυσης χρησιμοποιώντας μέρος της οικονομικής αξίας των εξοικονομήσεων ενέργειας που προκύπτουν από επενδύσεις τρίτου για την αποπληρωμή του επενδυτικού κόστους και των τόκων του τρίτου.

(18) Προκειμένου να καταστούν τα τιμολόγια και οι λοιπές ρυθμίσεις για την ενέργεια μέσω δικτύου ευνοϊκότερα στην ενεργειακή απόδοση κατά την τελική χρήση, θα πρέπει να εξαλειφθούν τα αδικαιολόγητα κίνητρα με βάση τον όγκο της κατανάλωσης.

(19) Ο δημόσιος τομέας κάθε κράτους μέλους θα πρέπει να αποτελέσει υπόδειγμα όσον αφορά τις επενδύσεις, τη συντήρηση και άλλες δαπάνες για τον εξοπλισμό που καταναλώνει ενέργεια, τις ενεργειακές υπηρεσίες και άλλα μέτρα για την ενεργειακή απόδοση. Συνεπώς, ο δημόσιος τομέας θα πρέπει να παροτρυνθεί να ενσωματώνει μελήματα της βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης στις επενδύσεις του, τις λογιστικές απόσβεσης και στους προϋπολογισμούς λειτουργίας. Δεδομένου ότι οι διοικητικές δομές διαφέρουν πολύ στα διάφορα κράτη μέλη, τα διάφορα είδη μέτρων που μπορεί να λαμβάνει ο δημόσιος τομέας θα πρέπει να λαμβάνονται στο κατάλληλο εθνικό, περιφερειακό ή/και τοπικό επίπεδο.

(20) Οι ενεργειακές υπηρεσίες, τα προγράμματα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης και κάθε μέτρο βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης προς επίτευξη του στόχου της εξοικονόμησης ενέργειας είναι δυνατόν να υποστηρίζονται ή/και να εφαρμόζονται μέσω εκούσιων συμφωνιών μεταξύ των άμεσα ενδιαφερομένων και φορέων του δημοσίου τομέα που διορίζονται από τα κράτη μέλη.

(21) Κατά τον καθορισμό των μηχανισμών εξοικονόμησης ενέργειας θα πρέπει να ληφθεί υπόψη η ανάκτηση απόδοσης που επιτυγχάνεται με την εκτεταμένη χρήση τεχνολογικών καινοτομιών, π.χ. στον τομέα της μέτρησης της ηλεκτρικής κατανάλωσης.

[1] ΕΕ C 394 της 17.12.1998, σ. 1.

(22) Για να μπορούν οι τελικοί καταναλωτές να λαμβάνουν καλύτερα ενημερωμένες αποφάσεις σχετικά με την ατομική τους κατανάλωση ενέργειας, θα πρέπει να έχουν στη διάθεσή τους εύλογο αριθμό πληροφοριών και άλλη συναφή ενημέρωση, π.χ. για τα υπάρχοντα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, συγκριτικές περιγραφές τελικών καταναλωτών ή αντικειμενικές τεχνικές προδιαγραφές για τις συσκευές που χρησιμοποιούν ενέργεια, συμπεριλαμβανομένου, ενδεχομένως, του «τετραπλασιαστή» («factor four») ή παρόμοιων συσκευών.

(23) Με την έκδοση της παρούσας οδηγίας, όλες οι σημαντικές διατάξεις της οδηγίας 93/76/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Σεπτεμβρίου 1993, για περιορισμό των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακος με τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης (SAVE) ([1]) καλύπτονται από άλλη κοινοτική νομοθεσία και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να καταργηθεί η οδηγία 93/76/ΕΟΚ.

(24) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η προώθηση της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση και η ανάπτυξη αγοράς για ενεργειακές υπηρεσίες, δεν δύνανται να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και, συνεπώς, είναι δυνατόν να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ιδίου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια προκειμένου να επιτευχθούν αυτοί οι στόχοι.

(25) Τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ([2]),

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Σκοπός

Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι να ενισχυθεί η οικονομικώς αποτελεσματική βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση στα κράτη μέλη μέσω:

α) της παροχής των αναγκαίων ενδεικτικών στόχων καθώς και μηχανισμών, κινήτρων και θεσμικών, χρηματοδοτικών και νομικών πλαισίων για την άρση των υφιστάμενων φραγμών και ατελειών της αγοράς που παρεμπόδιζαν την αποδοτική τελική χρήση της ενέργειας·

β) της δημιουργίας των συνθηκών για την ανάπτυξη της αγοράς ενεργειακών υπηρεσιών και για την παροχή, στους τελικούς καταναλωτές, άλλων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται:

α) στους παρόχους μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, συμπεριλαμβανομένων των διανομέων ενέργειας, των διαχειριστών συστημάτων διανομής και των εταιρειών λιανικής πώλησης ενέργειας. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν τους μικροδιανομείς, τους μικρούς διαχειριστές συστημάτων διανομής και τις μικροεταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας από την εφαρμογή των άρθρων 6 και 13·

β) στους τελικούς καταναλωτές. Ωστόσο, η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις επιχειρήσεις που ασχολούνται με τις κατηγορίες δραστηριοτήτων που απαριθμούνται στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου ([3]) και στις επιχειρήσεις μεταφορών που βασίζονται κυρίως στη χρήση καυσίμων αεροσκαφών και καυσίμων πλοίων·

γ) στις ένοπλες δυνάμεις, αλλά μόνον στο μέτρο που η εφαρμογή της δεν έρχεται σε σύγκρουση με τη φύση και τον κύριο στόχο των δραστηριοτήτων των ενόπλων δυνάμεων και με την εξαίρεση του υλικού που χρησιμοποιείται αποκλειστικά για στρατιωτικούς σκοπούς.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) «ενέργεια»: όλες οι μορφές εμπορικώς διαθέσιμης ενέργειας, συμπεριλαμβανομένων της ηλεκτρικής ενέργειας, του φυσικού αερίου (συμπεριλαμβανομένου του υγροποιημένου φυσικού αερίου και του υγραερίου), κάθε καυσίμου που χρησιμοποιείται για θέρμανση και ψύξη (συμπεριλαμβανομένης της τηλεθέρμανσης και της τηλεψύξης), του άνθρακα και του λιγνίτη, της τύρφης, των καυσίμων κίνησης (πλην των καυσίμων αεροσκαφών και των καυσίμων πλοίων), και της βιομάζας όπως ορίζεται με την οδηγία 2001/77/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 2001, για την προαγωγή της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές στην εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας ([4])·

β) «ενεργειακή απόδοση»: ο λόγος της εκροής επιδόσεων, υπηρεσιών, αγαθών ή ενέργειας προς την εισροή ενέργειας·

γ) «βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης»: βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης στην τελική χρήση λόγω τεχνολογικών, συμπεριφορικών ή/και οικονομικών αλλαγών·

([1]) ΕΕ L 237 της 22.9.1993, σ. 28.
([2]) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.
([3]) ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2004/101/ΕΚ (ΕΕ L 338 της 13.11.2004, σ. 18).
([4]) ΕΕ L 283 της 27.10.2001, σ. 33· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης του 2003.

δ) «εξοικονόμηση ενέργειας»: ποσότητα εξοικονομούμενης ενέργειας, η οποία προσδιορίζεται με τη μέτρηση ή/και τον κατ' εκτίμηση υπολογισμό της κατανάλωσης πριν και μετά την υλοποίηση ενός ή περισσότερων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, με ταυτόχρονη εξασφάλιση της σταθερότητας των εξωτερικών συνθηκών που επηρεάζουν την ενεργειακή κατανάλωση·

ε) «ενεργειακή υπηρεσία»: το φυσικό όφελος, χρησιμότητα ή αγαθό που προκύπτει από συνδυασμό ενέργειας και ενεργειακώς αποδοτικής τεχνολογίας, το οποίο μπορεί να περιλαμβάνει τις εργασίες, τη συντήρηση και τον έλεγχο που απαιτούνται για την παροχή της υπηρεσίας, παρέχεται βάσει συμβάσεως και, κανονικά, οδηγεί σε επαληθεύσιμη (με μέτρηση ή εκτίμηση) βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης·

στ) «μηχανισμοί ενεργειακής απόδοσης»: γενικά εργαλεία που λαμβάνονται από κυβερνήσεις ή κρατικούς φορείς για τη δημιουργία υποστηρικτικού πλαισίου ή κινήτρων για τους συντελεστές της αγοράς προκειμένου να παρέχουν και να αγοράζουν ενεργειακές υπηρεσίες και άλλα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης·

ζ) «προγράμματα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης»: δραστηριότητες που εστιάζονται σε ομάδες τελικών καταναλωτών και που, κανονικά, οδηγούν σε επαληθεύσιμη (με μέτρηση ή εκτίμηση) βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης·

η) «μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης»: όλες οι δράσεις που κανονικά οδηγούν σε επαληθεύσιμη ή μετρήσιμη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης·

θ) «εταιρεία ενεργειακών υπηρεσιών» (ΕΕΥ): φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο παρέχει ενεργειακές υπηρεσίες ή/και άλλα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης στις εγκαταστάσεις ή οίκημα ενός χρήστη, και, στο πλαίσιο αυτό, αναλαμβάνει κάποιο οικονομικό κίνδυνο. Η πληρωμή των παρεχόμενων υπηρεσιών βασίζεται (εν όλω ή εν μέρει) στην επίτευξη των βελτιώσεων της ενεργειακής απόδοσης και στην τήρηση των λοιπών συμφωνούμενων κριτηρίων επίδοσης·

ι) «σύμβαση ενεργειακής απόδοσης» (ΣΕΑ): συμβατική συμφωνία μεταξύ του δικαιούχου και του παρόχου (κανονικά, μιας ΕΕΥ) για ένα μέτρο βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, σύμφωνα με την οποία πληρωμές για τις επενδύσεις πραγματοποιούνται ανάλογα με ένα συμβατικώς συμφωνούμενο επίπεδο βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης·

ια) «χρηματοδότηση από τρίτους»: συμβατική συμφωνία στην οποία συμμετέχει τρίτος –επιπλέον του προμηθευτή ενέργειας και του δικαιούχου του μέτρου βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης– ο οποίος παρέχει το κεφάλαιο για το μέτρο και χρεώνει στο δικαιούχο τέλος ισοδύναμο προς μέρος της εξοικονόμησης ενέργειας που επιτυγχάνεται βάσει του μέτρου βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης. Ο εν λόγω τρίτος μπορεί να είναι ή όχι η ΕΕΥ·

ιβ) «ενεργειακός έλεγχος»: συστηματική διαδικασία από την οποία προκύπτει επαρκής γνώση του υφιστάμενου συνόλου χαρακτηριστικών ενεργειακής κατανάλωσης ενός κτιρίου ή μιας ομάδας κτιρίων, μιας βιομηχανικής δραστηριότητας ή/και εγκατάστασης και ιδιωτικών ή δημόσιων υπηρεσιών, με την οποία εντοπίζονται και προσδιορίζονται ποσοτικά οι οικονομικώς αποτελεσματικές δυνατότητες εξοικονόμησης ενέργειας, και μετά την οποία συντάσσεται έκθεση αποτελεσμάτων·

ιγ) «χρηματοοικονομικά μέσα για εξοικονόμηση ενέργειας»: όλα τα χρηματοοικονομικά μέσα, όπως ταμεία, επιδοτήσεις, φορολογικές εκπτώσεις, δάνεια, χρηματοδότηση από τρίτους, συμβάσεις ενεργειακών επιδόσεων, συμβάσεις εγγυημένης εξοικονόμησης ενέργειας, συμβάσεις έξωθεν προμήθειας ενέργειας και άλλες συναφείς συμβάσεις που διατίθενται στην αγορά από δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς για τη μερική μείωση ή την πλήρη κάλυψη του αρχικού κόστους του σχεδίου υλοποίησης μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης·

ιδ) «τελικός καταναλωτής»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο που αγοράζει ενέργεια για δική του τελική χρήση·

ιε) «διανομέας ενέργειας»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για τη μεταφορά ενέργειας, προκειμένου να την παραδώσει σε τελικούς καταναλωτές και σταθμούς διανομής που πωλούν ενέργεια σε τελικούς καταναλωτές. Ο παρών ορισμός εξαιρεί τους διαχειριστές συστημάτων διανομής ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου, οι οποίοι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του στοιχείου ιστ)·

ιστ) «διαχειριστής συστήματος διανομής»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για την εκμετάλλευση, την εξασφάλιση της συντήρησης και, εφόσον απαιτείται, την ανάπτυξη του συστήματος διανομής ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου σε μια συγκεκριμένη περιοχή και, ανάλογα με την περίπτωση, των διασυνδέσεών του με άλλα συστήματα και για την εξασφάλιση της μακροχρόνιας δυνατότητας του συστήματος να ανταποκρίνεται σε εύλογες απαιτήσεις διανομής ηλεκτρικής ενέργειας ή φυσικού αερίου·

ιζ) «εταιρεία λιανικής πώλησης ενέργειας»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο που πωλεί ενέργεια σε τελικούς καταναλωτές·

ιη) «μικροδιανομέας, μικρός διαχειριστής συστημάτων διανομής και μικροεταιρεία λιανικής πώλησης»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο διανέμει ή πωλεί ενέργεια σε τελικούς καταναλωτές, και το οποίο διανέμει ή πωλεί λιγότερο από το ισοδύναμο 100 GWh ενέργειας ετησίως ή απασχολεί λιγότερο ανά 10 άτομα ή του οποίου ο ετήσιος κύκλος εργασιών ή/και ισολογισμός δεν υπερβαίνει τα 2 εκατ. ευρώ. Η διανομή ή πώληση καυσίμων μεταφορών υπολογίζεται χωριστά από τη διανομή ή πώληση άλλων μορφών ενέργειας κατά την εφαρμογή των ανωτέρω ορίων·

ιθ) «λευκά πιστοποιητικά»: πιστοποιητικά τα οποία εκδίδονται από ανεξάρτητους πιστοποιούντες φορείς και επιβεβαιώνουν τους ισχυρισμούς φορέων της αγοράς όσον αφορά την εξοικονόμηση ενέργειας ως αποτέλεσμα μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΣΤΟΧΟΙ ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΗΣΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Άρθρο 4

Γενικός στόχος

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και προσπαθούν να επιτύχουν εθνικό ενδεικτικό στόχο εξοικονόμησης ενέργειας 6 %, κατά το έκτο έτος εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, η επίτευξη του οποίου να μπορεί να αποδοθεί σε ενεργειακές υπηρεσίες και άλλα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν οικονομικώς αποδοτικά, εφικτά και εύλογα μέτρα που αποσκοπούν να συμβάλλουν στην επίτευξη του στόχου αυτού.

Ο εν λόγω εθνικός ενδεικτικός στόχος εξοικονόμησης ενέργειας καθορίζεται και υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις και τη μεθοδολογία του παραρτήματος I. Για τη σύγκριση των εξοικονομήσεων ενέργειας και για τη μετατροπή σε συγκρίσιμες μονάδες, εφαρμόζονται οι συντελεστές μετατροπής του παραρτήματος II, εκτός εάν μπορεί να αιτιολογηθεί η χρήση άλλων συντελεστών μετατροπής. Παραδείγματα επιλέξιμων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης παρατίθενται στο παράρτημα III. Γενικό πλαίσιο για τη μέτρηση και την επαλήθευση της εξοικονόμησης ενέργειας παρατίθεται στο παράρτημα IV.

2. Για την πρώτη έκθεση που θα υποβληθεί σύμφωνα με το άρθρο 14, τα κράτη μέλη καθορίζουν επίσης ενδιάμεσο εθνικό ενδεικτικό στόχο εξοικονόμησης ενέργειας κατά το τρίτο έτος εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Αυτός ο ενδιάμεσος στόχος πρέπει να είναι ρεαλιστικός και να συνάδει προς τον γενικό ενδεικτικό στόχο εξοικονόμησης ενέργειας που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

3. Τα κράτη μέλη αναθέτουν σε μια ή περισσότερες νέες ή υφιστάμενες αρχές ή υπηρεσίες τον γενικό έλεγχο και ευθύνη για την επίβλεψη του πλαισίου που συστήνεται όσον αφορά τον στόχο που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Οι φορείς αυτοί ελέγχουν εφεξής τις εξοικονομήσεις ενέργειας λόγω ενεργειακών υπηρεσιών και άλλων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, συμπεριλαμβανομένων των υφισταμένων εθνικών μέτρων ενεργειακής απόδοσης, και συντάσσουν έκθεση αποτελεσμάτων.

4. Αφού εξετάσει και υποβάλει έκθεση για τα τρία πρώτα έτη εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή εξετάζει εάν είναι σκόπιμο να υποβάλει πρόταση οδηγίας για την περαιτέρω ανάπτυξη της εμπορικής προσέγγισης της βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης μέσω «λευκών πιστοποιητικών».

Άρθρο 5

Ενεργειακή απόδοση κατά την τελική χρήση στον δημόσιο τομέα

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο δημόσιος τομέας να επιτελεί υποδειγματικό ρόλο στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας.

Προς τούτο, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να λαμβάνονται από τον δημόσιο τομέα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, εστιαζόμενα σε οικονομικώς αποδοτικά μέτρα που οδηγούν στις μεγαλύτερες εξοικονομήσεις ενέργειας εντός του συντομότερου χρονικού διαστήματος. Τα μέτρα αυτά λαμβάνονται στο κατάλληλο εθνικό, περιφερειακό, ή/και τοπικό επίπεδο, και μπορεί να συνίστανται σε νομοθετικές πρωτοβουλίες ή/και εκούσιες συμφωνίες ή άλλα σχήματα με ισοδύναμο αποτέλεσμα. Με την επιφύλαξη της εθνικής και της κοινοτικής νομοθεσίας περί δημοσίων συμβάσεων, τα μέτρα αυτά μπορούν να επιλέγονται από τον ενδεικτικό κατάλογο του παραρτήματος V. Στις εκθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 14, τα κράτη μέλη παρακολουθούν τις επιδόσεις του δημόσιου τομέα όσον αφορά τον εθνικό ενδεικτικό στόχο εξοικονόμησης ενέργειας.

2. Τα κράτη μέλη αναθέτουν σε νέο ή υφιστάμενο οργανισμό ή οργανισμούς, τη διοικητική, διαχειριστική και εκτελεστική ευθύνη για την ενσωμάτωση των απαιτήσεων ενεργειακής απόδοσης που εκτίθενται στην παράγραφο 1. Οι οργανισμοί αυτοί μπορούν να είναι οι ίδιες αρχές ή υπηρεσίες με τις αναφερόμενες στο άρθρο 4 παράγραφος 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΠΡΟΑΓΩΓΗΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΧΡΗΣΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Άρθρο 6

Διανομείς ενέργειας, διαχειριστές συστημάτων διανομής και εταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι διανομείς ενέργειας, οι διαχειριστές συστημάτων διανομής ή/και οι εταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας:

α) παρέχουν, κατόπιν αίτησης, όχι συχνότερη από ετησίως, στις οριζόμενες αρχές ή υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 ή σε άλλο οριζόμενο όργανο, υπό τον όρο ότι το τελευταίο διαβιβάζει τις λαμβανόμενες πληροφορίες στο πρώτο, συγκεντρωτικές στατιστικές πληροφορίες σχετικά με τους τελικούς καταναλωτές τους. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να είναι επαρκείς προκειμένου να σχεδιάζουν και να υλοποιούν καταλλήλως προγράμματα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, και να προάγουν και να παρακολουθούν τις ενεργειακές υπηρεσίες και άλλα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης. Μπορούν να περιλαμβάνουν ιστορικές πληροφορίες και πρέπει να περιλαμβάνουν επίκαιρες πληροφορίες για την κατανάλωση των τελικών χρηστών, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των χαρακτηριστικών φορτίου, του διαχωρισμού των πελατών, και της γεωγραφικής θέσης των πελατών, σεβόμενες ταυτόχρονα την ακεραιότητα και την εμπιστευτικότητα όσων πληροφοριών είναι είτε ιδιωτικού χαρακτήρα είτε εμπορικώς ευαίσθητες, σε συμμόρφωση με την εφαρμοστέα κοινοτική νομοθεσία·

β) απέχουν από δραστηριότητες οι οποίες ενδέχεται να παρεμποδίζουν τη ζήτηση και την προμήθεια ενεργειακών υπηρεσιών και άλλων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης ή την ανάπτυξη αγορών ενεργειακών υπηρεσιών και άλλων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης. Τα οικεία κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαιτούμενα μέτρα για τον τερματισμό των δραστηριοτήτων αυτών, εάν υπάρχουν.

2. Τα κράτη μέλη:

α) επιλέγουν μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες απαιτήσεις προς τις οποίες πρέπει να συμμορφούνται οι διανομείς ενέργειας, οι διαχειριστές συστημάτων διανομής ή/και οι εταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας, με άμεσο τρόπο ή/και εμμέσως μέσω άλλων παρόχων ενεργειακών υπηρεσιών ή μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης:

i) να εξασφαλίζουν την προσφορά, στους τελικούς καταναλωτές τους, και την προώθηση ενεργειακών υπηρεσιών σε ανταγωνιστικές τιμές, ή

ii) να εξασφαλίζουν τη διαθεσιμότητα, στους τελικούς καταναλωτές τους, και την προώθηση ενεργειακών ελέγχων διεξαγόμενων κατά ανεξάρτητο τρόπο και σε ανταγωνιστικές τιμές ή/και μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 και το άρθρο 12, ή

iii) να συνεισφέρουν στα ταμεία και τους χρηματοδοτικούς μηχανισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 11. Το ποσό των συνεισφορών αυτών αντιστοιχεί, τουλάχιστον, στο κατ' εκτίμηση κόστος παροχής οιασδήποτε εκ των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο, και συμφωνεί με τις αρχές ή υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 3, ή/και

β) εξασφαλίζουν ώστε να υπάρχουν ή να συνάπτονται εκούσιες συμφωνίες ή/και άλλα σχήματα προσανατολισμένα στην αγορά, όπως τα λευκά πιστοποιητικά, με αποτέλεσμα ισοδύναμο προς μία ή περισσότερες από τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο στοιχείο α). Αυτές οι εκούσιες συμφωνίες επιτηρούνται και παρακολουθούνται από τα οικεία κράτη μέλη προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι, στην πράξη, έχουν αποτέλεσμα ισοδύναμο προς μία ή περισσότερες από τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο στοιχείο α).

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ώστε να υπάρχουν επαρκή κίνητρα, ισότιμος ανταγωνισμός και συγκρίσιμες καταστάσεις για συντελεστές της αγοράς άλλους από διανομείς ενέργειας, διαχειριστές συστημάτων διανομής ή/και εταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας, όπως ΕΕΥ, εγκαταστάτες ενεργειακού εξοπλισμού, πάροχοι οδηγιών και συμβουλών για την ενέργεια, προκειμένου να προσφέρουν και να υλοποιούν, κατά ανεξάρτητο τρόπο, τις ενεργειακές υπηρεσίες, τους ενεργειακούς ελέγχους και μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης που περιγράφονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α) σημείο ii).

4. Δυνάμει των παραγράφων 2 και 3, τα κράτη μέλη μπορούν να αναθέτουν ευθύνες σε επιχειρήσεις εκμετάλλευσης συστημάτων διανομής, μόνον εφόσον τηρούνται οι απαιτήσεις που σχετίζονται με τον διαχωρισμό των λογαριασμών που αναφέρεται στο άρθρο 19 παράγραφος 3 της οδηγίας 2003/54/ΕΚ και στο άρθρο 17 παράγραφος 3 της οδηγίας 2003/55/ΕΚ.

5. Η εφαρμογή του παρόντος άρθρου ισχύει υπό την επιφύλαξη των παρεκκλίσεων ή εξαιρέσεων που παρέχονται δυνάμει των οδηγιών 2003/54/ΕΚ και 2003/55/ΕΚ.

Άρθρο 7

Διαθεσιμότητα πληροφοριών

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι πληροφορίες για τους μηχανισμούς ενεργειακής απόδοσης και τα χρηματοοικονομικά και νομικά πλαίσια που θεσπίζονται με σκοπό την επίτευξη του εθνικού ενδεικτικού στόχου εξοικονόμησης ενέργειας να είναι διαφανείς και να διαχέονται ευρέως στους ενδιαφερόμενους συντελεστές της αγοράς.

Άρθρο 8

Συστήματα αναγνώρισης προσόντων, πιστοποίησης και διαπίστευσης

Για να επιτευχθεί υψηλό επίπεδο τεχνικής κατάρτισης, αντικειμενικότητας και αξιοπιστίας, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν, οσάκις το κρίνουν αναγκαίο, ότι υπάρχουν κατάλληλα συστήματα αναγνώρισης προσόντων, πιστοποίησης ή/και διαπίστευσης για παρόχους ενεργειακών υπηρεσιών, ενεργειακούς ελέγχους και μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 6 παράγραφος 2 στοιχείο α) σημείο ii).

Άρθρο 9

Χρηματοοικονομικά μέσα για την εξοικονόμηση ενέργειας

1. Τα κράτη μέλη καταργούν ή τροποποιούν τις εθνικές νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις, πλην εκείνων που έχουν καθαρώς φορολογικό χαρακτήρα, οι οποίες παρεμποδίζουν ή περιορίζουν, αναίτια ή δυσανάλογα, τη χρήση χρηματοοικονομικών μέσων για την εξοικονόμηση ενέργειας στην αγορά ενεργειακών υπηρεσιών ή άλλων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.

2. Τα κράτη μέλη καθιστούν διαθέσιμα υποδείγματα συμβάσεων για τα χρηματοοικονομικά αυτά μέσα στους υφιστάμενους και τους δυνητικούς αγοραστές ενεργειακών υπηρεσιών και άλλων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα. Τα υποδείγματα αυτά μπορούν να εκδίδονται από την ίδια αρχή ή υπηρεσία που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3.

Άρθρο 10

Τιμολόγια και άλλοι κανονισμοί ενεργειακής απόδοσης για ενέργεια μέσω δικτύου

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την κατάργηση στην τιμολόγηση της μεταφοράς και διανομής των κινήτρων εκείνων που αυξάνουν άσκοπα τον όγκο της μεταφερόμενης ή διανεμόμενης ενέργειας. Στη συνάρτηση αυτή, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 της οδηγίας 2003/54/ΕΚ και το άρθρο 3 παράγραφος 2 της οδηγίας 2003/55/ΕΚ, τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν υποχρεώσεις κοινωφελούς υπηρεσίας σχετικά με την ενεργειακή απόδοση σε επιχειρήσεις που λειτουργούν στους τομείς ηλεκτρικής ενέργειας και αερίου, αντιστοίχως.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στοιχεία σχεδίων και τιμολογιακών δομών με κοινωνικό σκοπό, υπό την προϋπόθεση ότι οι ενδεχόμενες διαταραχές ως προς τα συστήματα μεταφοράς και διανομής είναι οι ελάχιστες δυνατές και δεν είναι δυσανάλογες προς τον κοινωνικό σκοπό.

Άρθρο 11

Ταμεία και χρηματοδοτικοί μηχανισμοί

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης, τα κράτη μέλη μπορούν να συνιστούν ένα ή περισσότερα ταμεία για την επιδότηση της εκτέλεσης προγραμμάτων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης και άλλων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, και να προάγουν την ανάπτυξη αγοράς για μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης. Τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν την προαγωγή των ενεργειακών ελέγχων, χρηματοοικονομικά μέσα για την εξοικονόμηση ενέργειας και, ανάλογα με την περίπτωση, βελτιωμένη μέτρηση της κατανάλωσης και αναλυτικούς λογαριασμούς. Τα ταμεία απευθύνονται επίσης σε τομείς τελικής χρήσης, οι οποίοι εμφανίζουν υψηλότερο κόστος συναλλαγών και υψηλότερους κινδύνους.

2. Εάν συσταθούν, τα ταμεία μπορούν να παρέχουν επιδοτήσεις, δάνεια, χρηματοοικονομικές εγγυήσεις ή/και άλλες μορφές χρηματοδότησης που εξασφαλίζουν την επίτευξη αποτελεσμάτων.

3. Τα ταμεία είναι ανοικτά σε όλους τους παρόχους μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, όπως οι ΕΕΥ, οι ανεξάρτητοι ενεργειακοί σύμβουλοι, οι διανομείς ενέργειας, οι διαχειριστές συστημάτων διανομής, οι εταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας και οι εγκαταστάτες. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να ανοίξουν τα ταμεία σε όλους τους τελικούς καταναλωτές. Οι διαδικασίες υποβολής προσφορών ή οι ισοδύναμες μέθοδοι, οι οποίες εξασφαλίζουν πλήρη διαφάνεια, εκτελούνται επίσης με πλήρη τήρηση των εφαρμοστέων κανονιστικών διατάξεων περί δημοσίων συμβάσεων. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα ταμεία αυτά συμπληρώνουν τα εμπορικώς χρηματοδοτούμενα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης και δεν τα ανταγωνίζονται.

Άρθρο 12

Ενεργειακοί έλεγχοι

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι υπάρχουν αποτελεσματικά και υψηλής ποιότητας συστήματα ενεργειακών ελέγχων, τα οποία σχεδιάζονται για να εντοπίζουν δυνητικά μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης και τα οποία εφαρμόζονται κατά ανεξάρτητο τρόπο, σε όλους τους τελικούς καταναλωτές, συμπεριλαμβανομένων των μικρών οικιακών και εμπορικών πελατών και των μικρομεσαίων πελατών του βιομηχανικού τομέα.

2. Τα τμήματα της αγοράς, τα οποία έχουν υψηλότερο κόστος συναλλαγών και όχι πολύπλοκες εγκαταστάσεις, είναι δυνατόν να προσεγγίζονται με άλλα μέτρα, όπως π.χ. ερωτηματολόγια και προγράμματα υπολογιστών που διατίθενται μέσω του Διαδικτύου ή/και αποστέλλονται ταχυδρομικά στους καταναλωτές. Για τα τμήματα αγοράς στα οποία δεν πωλούνται στο εμπόριο ενεργειακοί έλεγχοι, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη διαθεσιμότητα των ενεργειακών ελέγχων λαμβάνοντας υπόψη το άρθρο 11 παράγραφος 1.

3. Η κατά το άρθρο 7 της οδηγίας 2002/91/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων [1] πιστοποίηση, θεωρείται ότι πληροί τις απαιτήσεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου και ότι είναι ισοδύναμη προς το μέτρο βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης που αναφέρεται στο παράρτημα V της παρούσας οδηγίας. Επίσης, οι έλεγχοι που διενεργούνται στο πλαίσιο συστημάτων που βασίζονται σε εκούσιες συμφωνίες μεταξύ οργανώσεων ενδιαφερομένων και φορέα που ορίζεται, επιτηρείται και παρακολουθείται από το οικείο κράτος μέλος, θεωρείται ότι πληρούν τις απαιτήσεις των παραγράφων 1 και 2.

Άρθρο 13

Μετρητές και αναλυτικοί λογαριασμοί για την κατανάλωση ενέργειας

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ώστε, εφόσον είναι τεχνικώς εφικτό, οικονομικώς εύλογο και ανάλογο προς τη δυνητική εξοικονόμηση ενέργειας, να παρέχονται σε ανταγωνιστική τιμή στους τελικούς καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας, φυσικού αερίου, τηλεθέρμανσης ή τηλεψύξης, και ζεστού νερού για οικιακή κατανάλωση, ατομικοί μετρητές που να αντικατοπτρίζουν επακριβώς την πραγματική ενεργειακή κατανάλωση του τελικού καταναλωτή και να παρέχουν πληροφορίες όσον αφορά τον πραγματικό χρόνο χρήσης.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ώστε, ανάλογα με την περίπτωση, η χρέωση που πραγματοποιείται από τους διανομείς ενέργειας, τους διαχειριστές συστημάτων διανομής και τις εταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας, να βασίζεται στην πραγματική ενεργειακή κατανάλωση, και να παρουσιάζεται με σαφή και κατανοητό τρόπο. Στο λογαριασμό του τελικού καταναλωτή πρέπει να υπάρχουν κατάλληλες πληροφορίες, ώστε να έχει πλήρη εικόνα του τρέχοντος ενεργειακού του κόστους. Ανάλογα με την περίπτωση και με την ποσότητα της ενεργειακής κατανάλωσης του εκάστοτε καταναλωτή, η χρέωση πρέπει να είναι αρκετά συχνή ώστε οι καταναλωτές να μπορούν να ρυθμίζουν την ενεργειακή τους κατανάλωση.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ώστε, ανάλογα με την περίπτωση, οι διανομείς ενέργειας, οι διαχειριστές συστημάτων διανομής, ή οι εταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας να παρέχουν στους τελικούς καταναλωτές, ως μέρος ή μαζί με τους λογαριασμούς τους, τις συμβάσεις τους, τις συναλλαγές τους ή/και τις αποδείξεις των σταθμών διανομής τους, τις ακόλουθες πληροφορίες κατά σαφή και κατανοητό τρόπο:

α) τις τρέχουσες πραγματικές τιμές και την πραγματική κατανάλωση ενέργειας·

β) συγκρίσεις της τρέχουσας κατανάλωσης του τελικού καταναλωτή προς την κατανάλωσή του κατά την ίδια περίοδο του προηγούμενου έτους, κατά προτίμηση υπό μορφή γραφημάτων·

γ) συγκρίσεις με κάποιο μέσο κανονικό ή υποδειγματικό χρήστη ενέργειας της ίδιας κατηγορίας, εφόσον τούτο είναι εφικτό και χρήσιμο·

δ) διευθύνσεις κ.λπ. οργανώσεων καταναλωτών, οργανισμών ενέργειας ή παρόμοιων οργάνων, μαζί με διευθύνσεις ιστοσελίδων, από τις οποίες μπορούν να λαμβάνονται πληροφορίες για τα διαθέσιμα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, συγκρίσεις των διαφόρων κατηγοριών τελικών χρηστών ή/και αντικειμενικές τεχνικές προδιαγραφές για εξοπλισμό που χρησιμοποιεί ενέργεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 14

Εκθέσεις

1. Τα κράτη μέλη που χρησιμοποιούν ήδη, για οιονδήποτε σκοπό, μεθόδους υπολογισμού για τη μέτρηση της εξοικονόμησης ενέργειας παρόμοιες με τις αναφερόμενες στο παράρτημα IV κατά τον χρόνο έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας, μπορούν να υποβάλλουν επαρκώς λεπτομερείς πληροφορίες στην Επιτροπή. Οι πληροφορίες αυτές υποβάλλονται το συντομότερο δυνατόν και, κατά προτίμηση, όχι αργότερα από τις … (*). Οι πληροφορίες αυτές επιτρέπουν στην Επιτροπή να λαμβάνει δεόντως υπόψη τις υφιστάμενες πρακτικές.

2. Το αργότερο στις … (**), τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή ενδιάμεση έκθεση για τη γενική διαχείριση και εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Η έκθεση αυτή περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τα ληφθέντα ή τα προγραμματιζόμενα μέτρα. Τελική έκθεση, στην οποία παρουσιάζεται η πρόοδος κατά την εξαετία μετά τις … (***), υποβάλλεται στην Επιτροπή το αργότερο στις … (****). Η ενδιάμεση έκθεση βασίζεται στα διαθέσιμα δεδομένα, τα οποία συμπληρώνονται με εκτιμήσεις, και περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την εκτιμώμενη πρόοδο, μέχρι την ημερομηνία αυτήν, σε σχέση με τον ενδιάμεσο εθνικό ενδεικτικό στόχο εξοικονόμησης ενέργειας που καθορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2, και τον στόχο που καθορίζεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1. Η τελική έκθεση περιλαμβάνει οριστικά αποτελέσματα όσον αφορά την επίτευξη του γενικού εθνικού ενδεικτικού στόχου εξοικονόμησης ενέργειας που θέτει το άρθρο 4 παράγραφος 1 και του στόχου που θέτει το άρθρο 5 παράγραφος 1.

([1]) ΕΕ L 1 της 4.1.2003, σ. 65.

(*) Έξι μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.
(**) Πέντε έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.
(***) Δύο έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.
(****) Δέκα έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

3. Με βάση τις ενδιάμεσες και τις τελικές εκθέσεις των κρατών μελών, η Επιτροπή εκτιμά την πρόοδο που έχουν επιτελέσει τα κράτη μέλη όσον αφορά την επίτευξη του οικείου εθνικού ενδεικτικού στόχου εξοικονόμησης ενέργειας. Το αργότερο στις … (*), η Επιτροπή δημοσιεύει έκθεση με τα συμπεράσματά της σχετικά με τις πρώτες ενδιάμεσες εκθέσεις. Το αργότερο εντός ενός έτους από την παραλαβή των τελικών εκθέσεων των κρατών μελών, η Επιτροπή δημοσιεύει τα συμπεράσματά της σε τελική έκθεση. Οι εκθέσεις αυτές συνοδεύονται, ανάλογα με την περίπτωση και εφόσον απαιτείται, από προτάσεις προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για τη λήψη πρόσθετων μέτρων, συμπεριλαμβανομένης της ενδεχόμενης παράτασης της περιόδου ισχύος των στόχων που ορίζει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 15

Επανεξέταση και προσαρμογή του πλαισίου

1. Οι τιμές και οι μέθοδοι υπολογισμού που αναφέρονται στα παραρτήματα II, III και IV προσαρμόζονται στην τεχνική πρόοδο σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16 παράγραφος 2.

2. Μέχρι τις … (**), η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16 παράγραφος 2, επεξεργάζεται περαιτέρω και συμπληρώνει, ανάλογα με την περίπτωση, τα σημεία 2 έως 6 του παραρτήματος IV, τηρώντας παράλληλα το γενικό πλαίσιο που ορίζεται στο παράρτημα IV.

3. Μετά τις … (***), η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16 παράγραφος 2, μπορεί να αποφασίσει να αυξήσει το ποσοστό των εναρμονισμένων εκ των κάτω υπολογισμών που χρησιμοποιούνται στο υπόδειγμα εναρμονισμένων υπολογισμών που αναφέρεται στο παράρτημα IV σημείο 1, χωρίς να θίξει τα συστήματα των κρατών μελών τα οποία έχουν ήδη υψηλότερο ποσοστό. Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τους ακόλουθους παράγοντες και αιτιολογεί την απόφασή της, ανάλογα με τα ακόλουθα:

α) την πείρα από το πρώτο έτος εφαρμογής του υποδείγματος εναρμονισμένων υπολογισμών·

β) την αναμενόμενη δυνητική αύξηση της ακρίβειας λόγω της αντικατάστασης μέρους των από πάνω προς τα κάτω υπολογισμών με από κάτω προς τα πάνω υπολογισμούς·

γ) το εκτιμώμενο δυνητικό πρόσθετο κόστος ή/και διοικητική επιβάρυνση.

Εάν η Επιτροπή αποφασίσει, με τον τρόπο αυτόν, να αυξήσει το ποσοστό εναρμονισμένων από κάτω προς τα πάνω υπολογισμών, το νέο υπόδειγμα εναρμονισμένων υπολογισμών χρησιμοποιείται για πρώτη φορά από τις … (****).

Άρθρο 16

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή.

2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 αυτής.

Η προθεσμία που προβλέπει το άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, ορίζεται τρίμηνη.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό της.

Άρθρο 17

Κατάργηση

Η οδηγία 93/76/ΕΟΚ καταργείται.

Άρθρο 18

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν από τις … (*****). Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 19

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 20

Παραλήπτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, …

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Ο Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*
…	…

(*) Έξι έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.
(**) 18 μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.
(***) Τρία έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.
(****) Τέσσερα έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.
(*****) Δύο έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟΥ ΣΤΟΧΟΥ ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΗΣΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Η μεθοδολογία που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του εθνικού ενδεικτικού στόχου εξοικονόμησης ενέργειας που προβλέπεται στο άρθρο 4, είναι η ακόλουθη:

1. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν την ετήσια τελική εγχώρια ενεργειακή κατανάλωση των χρηστών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, κατά την τελευταία εξαετία πριν από την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας για την οποία υπάρχουν επίσημα δεδομένα, για να υπολογίσουν μια ετήσια μέση κατανάλωση. Αυτή η τελική ενεργειακή κατανάλωση ισούται προς το ποσό ενέργειας που διανεμήθηκε ή πωλήθηκε στους τελικούς καταναλωτές κατά την εξαετία, χωρίς προσαρμογή για βαθμοημέρες, διαρθρωτικές αλλαγές ή μεταβολές παραγωγής.

   Βάσει αυτής της ετήσιας μέσης κατανάλωσης, ο εθνικός ενδεικτικός στόχος εξοικονόμησης υπολογίζεται μια φορά, και η προκύπτουσα απόλυτη ποσότητα ενέργειας προς εξοικονόμηση ισχύει για όλη τη διάρκεια ισχύος της παρούσας οδηγίας.

   Ο εθνικός ενδεικτικός στόχος εξοικονόμησης ενέργειας:

   α) συνίσταται σε 6 % της προαναφερόμενης ετήσιας μέσης κατανάλωσης·

   β) μετράται μετά το έκτο έτος εφαρμογής της παρούσας οδηγίας·

   γ) είναι το αποτέλεσμα της σωρευτικής ετήσιας εξοικονόμησης ενέργειας που επιτυγχάνεται καθ' όλη την εξαετή περίοδο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας·

   δ) επιτυγχάνεται με τις ενεργειακές υπηρεσίες και τα άλλα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.

   Αυτή η μεθοδολογία για τη μέτρηση της εξοικονόμησης ενέργειας εξασφαλίζει ότι η συνολική εξοικονόμηση ενέργειας που προβλέπεται από την παρούσα οδηγία είναι σταθερό ποσό, και, συνεπώς, δεν εξαρτάται από μελλοντική αύξηση του ΑΕΠ και από τυχόν μελλοντική αύξηση της ενεργειακής κατανάλωσης.

2. Ο εθνικός ενδεικτικός στόχος εξοικονόμησης ενέργειας εκφράζεται σε απόλυτες τιμές ως GWh ή ισοδύναμες μονάδες, που υπολογίζονται σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙ.

3. Κατά τον υπολογισμό της ετήσιας εξοικονόμησης ενέργειας, μπορεί να λαμβάνεται υπόψη η εξοικονόμηση ενέργειας κατά τη διάρκεια ενός συγκεκριμένου έτους μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, η οποία προκύπτει από την εφαρμογή μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης που δρομολογήθηκαν σε προηγούμενο έτος, άλλα όχι πριν από το 1995, και η οποία παρουσιάζει διάρκεια. Σε ορισμένες περιπτώσεις, όταν το δικαιολογούν οι περιστάσεις, μπορούν να λαμβάνονται υπόψη μέτρα που έχουν δρομολογηθεί πριν από το 1995 αλλά όχι πριν από το 1991. Εν πάση περιπτώσει, η επιτυγχανόμενη εξοικονόμηση ενέργειας πρέπει πάντοτε να είναι επαληθεύσιμη και μετρήσιμη, ή να μπορεί να υπολογισθεί κατ' εκτίμηση, σύμφωνα με το γενικό πλαίσιο του παραρτήματος IV.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Ενεργειακό περιεχόμενο επιλεγμένων καυσίμων για τελική χρήση — πίνακας μετατροπής ([1])

Καύσιμο	kJ (καθαρή θερμογόνος δύναμη)	kgoe (καθαρή θερμογόνος δύναμη)	kWh (καθαρή θερμογόνος δύναμη)
1 kg οπτάνθρακας	28 500	0,676	7,917
1 kg λιθάνθρακας	17 200 — 30 700	0,411 — 0,733	4,778 — 8,528
1 kg μπρικέτες λιγνίτη	20 000	0,478	5,556
1 kg μαύρος λιγνίτης	10 500 — 21 000	0,251 — 0,502	2,917 — 5,833
1 kg λιγνίτης	5 600 — 10 500	0,134 — 0,251	1,556 — 2,917
1 kg ασφαλτούχος σχιστόλιθος	8 000 — 9 000	0,191 — 0,215	2,222 — 2,500
1 kg τύρφη	7 800 -13 800	0,186 — 0,330	2,167 — 3,833
1 kg μπρικέτες τύρφης	16 000 — 16 800	0,382 — 0,401	4,444 — 4,667
1 kg βαρύ μαζούτ	40 000	0,955	11,111
1 kg ελαφρύ μαζούτ	42 300	1,010	11,750
1 kg βενζίνη	44 000	1,051	12,222
1 kg παραφίνη	40 000	0,955	11,111
1 kg υγραέριο	46 000	1,099	12,778
1 kg φυσικό αέριο ([2])	47 200	1,126	13,10
1 kg υγροποιημένο φυσικό αέριο	45 190	1,079	12,553
1 kg ξύλο (25 % υγρασία) ([3])	13 800	0,330	3,833
1 kg συσφαιρώματα/μπρικέτες ξύλου	16 800	0,401	4,667
1 kg απόβλητα	7 400 — 10 700	0,177 — 0,256	2,056 — 2,972
1 MJ προκύπτουσα θερμότητα	*1 000*	*0,024*	*0,278*
1 kWh ηλεκτρική ενέργεια	*3 600*	*0,086*	*1* ([4])

([1]) Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν διαφορετικούς συντελεστές μετατροπής, εφόσον μπορούν να δικαιολογηθούν.
([2]) Με 93,0 % μεθάνιο.
([3]) Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν άλλες τιμές, ανάλογα με το είδος ξύλου που χρησιμοποιείται συνήθως στο κράτος μέλος.
([4]) Για εξοικονομήσεις ηλεκτρικής ενέργειας σε kWh, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν προτερότιμο συντελεστή 2,5, ο οποίος αποδίδει την εκτιμώμενη σε 40 % μέση ενωσιακή απόδοση ηλεκτροπαραγωγής κατά την περίοδο στόχου. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν διαφορετικό συντελεστή, εφόσον μπορούν να το δικαιολογήσουν.

Πηγή: Στατιστική Υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Eurostat).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΕΠΙΛΕΞΙΜΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΒΕΛΤΙΩΣΗΣ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ

Στο παρόν παράρτημα παρέχονται παραδείγματα περιπτώσεων όπου είναι δυνατόν να αναπτυχθούν και να εφαρμοσθούν προγράμματα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης και άλλα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, στο πλαίσιο του άρθρου 4.

Για να λαμβάνονται υπόψη, αυτά τα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης πρέπει να οδηγούν σε εξοικονόμηση ενέργειας που να είναι δυνατόν να μετρηθεί και να επαληθευθεί, ή να υπολογισθεί κατ' εκτίμηση, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές του παραρτήματος IV, και οι σχετικές επιπτώσεις στην εξοικονόμηση ενέργειας δεν πρέπει να συνυπολογίζονται ήδη σε άλλα ειδικά μέτρα. Οι ακόλουθοι κατάλογοι δεν είναι εξαντλητικοί αλλά προτίθενται να παράσχουν κατευθύνσεις.

Παραδείγματα επιλέξιμων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης:

Τομέας κατοικίας και τριτογενής τομέας

α) θέρμανση, ψύξη, κλιματισμός (π.χ. αντλίες θερμότητας, νέοι αποδοτικοί λέβητες, εγκατάσταση/αποδοτικότερη ανακαίνιση συστημάτων τηλεθέρμανσης/τηλεψύξης)·

β) μόνωση και αερισμός (π.χ. διάκενα τοίχων και μόνωση στεγών, διπλοί/τριπλοί υαλοπίνακες παραθύρων)·

γ) ζεστό νερό (π.χ. εγκατάσταση νέων συστημάτων, άμεση και αποδοτική χρήση στη θέρμανση χώρων, πλυντηρίων ρούχων)·

δ) φωτισμός (π.χ. νέοι αποδοτικοί λαμπτήρες και στραγγαλιστικά πηνία, ψηφιακά συστήματα ελέγχου, χρήση ανιχνευτών κίνησης για συστήματα φωτισμού εμπορικών κτιρίων)·

ε) μαγείρεμα και ψύξη (π.χ. νέες αποδοτικές συσκευές, συστήματα ανάκτησης θερμότητας)·

στ) άλλος εξοπλισμός και συσκευές (π.χ. συσκευές συμπαραγωγής θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας, νέες αποδοτικές συσκευές, χρονορυθμιστικές διατάξεις για βελτιστοποιημένη χρήση της ενέργειας, μείωση απωλειών σε κατάσταση εφεδρείας, εγκατάσταση πυκνωτών για τη μείωση της αέργου ισχύος, μετασχηματιστές με μικρές απώλειες)·

ζ) οικιακή παραγωγή ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, με την οποία μειώνεται η ποσότητα της αγοραζόμενης ενέργειας (π.χ. ηλιακές θερμικές εφαρμογές, ζεστό νερό για οικιακή κατανάλωση, θέρμανση και ψύξη χώρων με τη βοήθεια της ηλιακής ενέργειας)·

Βιομηχανικός τομέας

η) διαδικασίες μεταποίησης προϊόντων (π.χ. αποτελεσματικότερη χρήση πεπιεσμένου αέρα, συμπυκνωμάτων και διακοπτών και βαλβίδων, χρήση αυτομάτων και ολοκληρωμένων συστημάτων, αποδοτικές καταστάσεις εφεδρείας)·

θ) κινητήρες και συστήματα μετάδοσης κίνησης (π.χ. αύξηση της χρήσης ηλεκτρονικών διατάξεων ελέγχου, συστήματα μετάδοσης μεταβλητής ταχύτητας, ολοκληρωμένος προγραμματισμός εφαρμογών, μετατροπή συχνότητας, ηλεκτρικοί κινητήρες υψηλής απόδοσης)·

ι) ανεμιστήρες, συστήματα μετάδοσης μεταβλητής ταχύτητας και αερισμός (π.χ. νέες συσκευές/συστήματα, χρήση φυσικού αερισμού)·

ια) διαχείριση ανταποκρινόμενη στη ζήτηση (π.χ. διαχείριση φορτίου, συστήματα ελέγχου αποφυγής αιχμών)·

ιβ) συμπαραγωγή υψηλής αποδοτικότητας (π.χ. συσκευές συμπαραγωγής θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας)·

Τομέας μεταφορών

ιγ) χρησιμοποιούμενοι τρόποι μετακίνησης (π.χ. ενθάρρυνση οχημάτων υψηλής ενεργειακής απόδοσης, αποδοτική χρήση οχημάτων με συστήματα προσαρμογής της πίεσης των ελαστικών, συσκευές και προσθήκες για ενεργειακή απόδοση, πρόσθετα καυσίμων για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης, λάδια υψηλής λιπαντικότητας και ελαστικά χαμηλής αντίστασης)·

ιδ) στροφή σε άλλους τρόπους μετακίνησης (π.χ. μετακινήσεις μεταξύ οικίας και εργασίας χωρίς αυτοκίνητο, από κοινού χρήση αυτοκινήτου, επιτεύγματα στη στροφή σε άλλους τρόπους μετακίνησης που διευκολύνουν τη μετάβαση από περισσότερο ενεργειοβόρους τρόπους μεταφορών σε λιγότερο ενεργειοβόρους τρόπους, ανά επιβατοχιλιόμετρο ή τονοχιλιόμετρο)·

Διατομεακά μέτρα

ιε) πρότυπα και κανόνες που αποσκοπούν κυρίως στη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης των προϊόντων και των υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των κτιρίων·

ιστ) συστήματα ενεργειακής σήμανσης·

ιζ) μέτρηση κατανάλωσης, ευφυή συστήματα μέτρησης, όπως ατομικά τηλεχειριζόμενα όργανα μέτρησης, και αναλυτικοί λογαριασμοί·

ιη) κατάρτιση και εκπαίδευση που οδηγούν στην εφαρμογή ενεργειακώς αποδοτικής τεχνολογίας ή/και τεχνικών·

Οριζόντια μέτρα

ιθ) κανονιστικές διατάξεις, φόροι κ.λπ., που οδηγούν στη μείωση της ενεργειακής κατανάλωσης κατά την τελική χρήση·

κ) επικεντρωμένες ενημερωτικές εκστρατείες για την προώθηση της βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης και των μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΓΕΝΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΡΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΑΛΗΘΕΥΣΗ ΤΗΣ ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΗΣΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

1. **Μετρήσεις της εξοικονόμησης ενέργειας και υπολογισμοί και ομαλοποίησή τους**

1.1. *Μέτρηση εξοικονόμησης ενέργειας*

Γενικά

Για τη μέτρηση της πραγματοποιηθείσας εξοικονόμησης ενέργειας κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 4 με σκοπό να προσδιορισθεί η συνολική βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης και να εξακριβωθεί ο αντίκτυπος των επιμέρους μέτρων, χρησιμοποιείται εναρμονισμένο πρότυπο υπολογισμού με χρήση συνδυασμού μεθόδων υπολογισμού «από πάνω προς τα κάτω» και «από κάτω προς τα πάνω» προκειμένου να μετρώνται οι ετήσιες βελτιώσεις ενεργειακής απόδοσης για τις κατά το άρθρο 14 εκθέσεις.

Για την ανάπτυξη του εναρμονισμένου προτύπου υπολογισμού σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2, η επιτροπή έχει ως στόχο να χρησιμοποιεί, στο μέτρο του δυνατού, τα δεδομένα που ήδη παρέχονται σε τακτική βάση από την Eurostat ή/και τις εθνικές στατιστικές υπηρεσίες.

Υπολογισμοί «από πάνω προς τα κάτω»

Μέθοδος υπολογισμού «από πάνω προς τα κάτω» σημαίνει ότι η ποσότητα εξοικονόμησης ενέργειας υπολογίζεται χρησιμοποιώντας ως αφετηρία τα εθνικά ή μεγάλης κλίμακας συγκεντρωτικά τομεακά επίπεδα εξοικονόμησης. Εν συνεχεία, γίνονται προσαρμογές των ετήσιων δεδομένων για τους εξωγενείς παράγοντες, όπως οι βαθμοημέρες, οι διαρθρωτικές αλλαγές, το φάσμα προϊόντων κ.λπ., για τη δημιουργία ενός μέτρου που να δίνει μια ικανοποιητική ένδειξη της συνολικής βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, όπως περιγράφεται στο σημείο 1.2. Η μέθοδος αυτή δεν παρέχει ακριβείς και λεπτομερείς μετρήσεις ούτε καταδεικνύει σχέσεις αιτίου και αιτιατού μεταξύ των μέτρων και της προκύπτουσας από αυτά εξοικονόμησης ενέργειας. Ωστόσο, είναι συνήθως απλούστερη και λιγότερο δαπανηρή και αναφέρεται συχνά με την ονομασία «δείκτες ενεργειακής απόδοσης», επειδή δίνει μια ένδειξη των εξελίξεων.

Για την ανάπτυξη της μεθόδου υπολογισμού «από πάνω προς τα κάτω» που χρησιμοποιείται σε αυτό το εναρμονισμένο πρότυπο υπολογισμού, η επιτροπή βασίζει τις εργασίες της, στο μέτρο του δυνατού, στις υπάρχουσες μεθοδολογίες, όπως το πρότυπο ODEX [1].

Υπολογισμοί «από κάτω προς τα πάνω»

Μέρος της ετήσιας τελικής εγχώριας κατανάλωσης ενέργειας για τους τομείς που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, καλύπτεται με τη χρησιμοποίηση ενός εναρμονισμένου προτύπου «από κάτω προς τα πάνω». Για την ανάπτυξη του εν λόγω εναρμονισμένου προτύπου «από κάτω προς τα πάνω» σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2, η επιτροπή έχει ως στόχο να χρησιμοποιεί τυποποιημένες μεθόδους που να συνεπάγονται ελάχιστο διοικητικό φόρτο και κόστος, κυρίως με τη χρησιμοποίηση των μεθόδων μέτρησης που αναφέρονται στα σημεία 2.1 και 2.2, και με επικέντρωση στους τομείς όπου μπορεί να εφαρμοσθεί με την καλύτερη οικονομική απόδοση το εναρμονισμένο πρότυπο «από κάτω προς τα πάνω».

Τα κράτη μέλη που το επιθυμούν, μπορούν να χρησιμοποιούν περαιτέρω μετρήσεις «εκ των κάτω» πέραν του μέρους που ορίζεται από το εναρμονισμένο πρότυπο «εκ των κάτω», αφού ληφθεί η συγκατάθεση της Επιτροπής, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16 παράγραφος 2, βάσει περιγραφής της μεθοδολογίας την οποία υποβάλλει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

Μέθοδος υπολογισμού «από κάτω προς τα πάνω» σημαίνει ότι η εξοικονόμηση ενέργειας που προκύπτει από την εφαρμογή ενός συγκεκριμένου μέτρου βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης μετράται σε κιλοβατώρες (kWh), σε Joules (J) ή σε χιλιόγραμμα ισοδυνάμου πετρελαίου (kgoe, kg ΤΙΠ) και αθροίζεται μαζί με τα αποτελέσματα εξοικονόμησης ενέργειας από άλλα συγκεκριμένα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης. Οι διορισμένες επί τούτω δημόσιες αρχές ή οργανισμοί που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 εξασφαλίζουν ότι δεν συνυπολογίζεται δύο φορές η εξοικονόμηση ενέργειας που προκύπτει από τον συνδυασμό μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης (συμπεριλαμβανομένων των μηχανισμών). Για τη μέθοδο υπολογισμού «από κάτω προς τα πάνω», μπορούν να χρησιμοποιούνται τα δεδομένα και οι μέθοδοι που αναφέρονται στα σημεία 2.1 και 2.2.

Εάν, για ορισμένους τομείς, δεν υπάρχουν διαθέσιμοι υπολογισμοί «από κάτω προς τα πάνω», μπορούν να χρησιμοποιούνται στις εκθέσεις προς την Επιτροπή δείκτες «από πάνω προς τα κάτω» ή μεικτοί υπολογισμοί «από πάνω προς τα κάτω», και «από κάτω προς τα πάνω», εφόσον συμφωνεί η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16 παράγραφος 2. Ειδικότερα, κατά την αξιολόγηση αιτήσεων για τον σκοπό αυτό, στο πλαίσιο της ενδιάμεσης έκθεσης που περιγράφεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2, η Επιτροπή επιδεικνύει την κατάλληλη ευελιξία. Μερικοί υπολογισμοί «από πάνω προς τα κάτω» χρειάζονται για τη μέτρηση του αντίκτυπου των μέτρων που τέθηκαν μεν σε εφαρμογή μετά το 1995 (και σε ορισμένες περιπτώσεις το 1991) αλλά συνεχίζουν να έχουν αντίκτυπο.

[1] Σχέδιο ODYSSEE-MURE, Πρόγραμμα SAVE. Επιτροπή 2005.

1.2. *Πώς θα πρέπει να ομαλοποιούνται οι μετρήσεις εξοικονόμησης ενέργειας*

Η εξοικονόμηση ενέργειας καθορίζεται με τη μέτρηση ή/και την εκτίμηση της κατανάλωσης πριν από και μετά την εφαρμογή του μέτρου ενώ πρέπει παράλληλα να εξασφαλίζονται η προσαρμογή και η ομαλοποίηση βάσει των εξωτερικών συνθηκών που συνήθως επηρεάζουν τη χρήση της ενέργειας. Οι συνθήκες που συνήθως επηρεάζουν τη χρήση της ενέργειας, μπορούν επίσης να διαφοροποιούνται και με το χρόνο. Οι συνθήκες αυτές είναι δυνατόν να είναι αποτέλεσμα ενός ή πλειόνων πιθανοφανών παραγόντων, όπως:

α) καιρικές συνθήκες, όπως π.χ. βαθμοημέρες·

β) βαθμός πληρότητας·

γ) ωράρια λειτουργίας κτιρίων μη οικιστικής χρήσης·

δ) ένταση χρήσης εγκατεστημένου εξοπλισμού (παραγωγή μονάδας)· φάσμα προϊόντων·

ε) δυναμικότητα μονάδας, επίπεδο παραγωγής, όγκος ή προστιθέμενη αξία, συμπεριλαμβανομένων των αλλαγών στο επίπεδο του ΑΕΠ·

στ) χρονικός προγραμματισμός χρήσης εγκαταστάσεων και οχημάτων·

ζ) σχέσεις με άλλες μονάδες.

2. **Δεδομένα και μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιούνται (δυνατότητα μέτρησης)**

Υπάρχουν πλείονες μέθοδοι για τη συλλογή δεδομένων μέτρησης ή/και εκτίμησης της εξοικονόμησης ενέργειας. Η αξιολόγηση μιας δεδομένης ενεργειακής υπηρεσίας ή ενός δεδομένου μέτρου βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, δεν είναι πάντα δυνατόν να βασίζεται αποκλειστικά σε μετρήσεις. Γίνεται, συνεπώς, διάκριση μεταξύ των μεθόδων μέτρησης της εξοικονόμησης ενέργειας και των μεθόδων υπολογισμού της εξοικονόμησης ενέργειας κατ' εκτίμηση, οι οποίες είναι και η πιο κοινή πρακτική.

2.1. *Δεδομένα και μέθοδοι βάσει μετρήσεων*

Λογαριασμοί από εταιρείες διανομής ή λιανικής πώλησης

Οι λογαριασμοί κατανάλωσης ενέργειας βάσει μετρητή μπορούν να αποτελέσουν τη βάση μέτρησης για ένα αντιπροσωπευτικό χρονικό διάστημα πριν από και μετά την εφαρμογή του μέτρου βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης. Οι λογαριασμοί αυτοί μπορούν έπειτα να συγκρίνονται με λογαριασμούς βάσει μετρητή για το μετά την εφαρμογή και τη χρήση του μέτρου διάστημα, επίσης για αντιπροσωπευτικό χρονικό διάστημα. Τα συμπεράσματα θα πρέπει να συγκρίνονται, ει δυνατόν, με ομάδα ελέγχου (ομάδα που δεν συμμετέσχε στην εφαρμογή) ή, εναλλακτικά, να εξομαλύνονται όπως περιγράφεται στο σημείο 1.2.

Δεδομένα πωλήσεων ενέργειας

Η κατανάλωση διαφόρων μορφών ενέργειας (π.χ. ηλεκτρική ενέργεια, αέριο, πετρέλαιο θέρμανσης κ.λπ.) είναι δυνατόν να μετράται με τη σύγκριση των δεδομένων πωλήσεων της εταιρείας λιανικής πώλησης ή του διανομέα πριν από την εφαρμογή των μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης με τα δεδομένα πωλήσεων από το μετά την εφαρμογή του μέτρου διάστημα. Μπορεί να χρησιμοποιείται ομάδα ελέγχου ή να ομαλοποιούνται τα δεδομένα.

Δεδομένα πωλήσεων εξοπλισμού και συσκευών

Οι επιδόσεις του εξοπλισμού και των συσκευών είναι δυνατόν να υπολογίζονται με βάση τις πληροφορίες που προέρχονται άμεσα από τον κατασκευαστή. Τα δεδομένα σχετικά με τις πωλήσεις εξοπλισμού και συσκευών διατίθενται εν γένει από τις εταιρείες λιανικής πώλησης. Μπορούν επίσης να διενεργούνται ειδικές έρευνες και μετρήσεις. Τα διαθέσιμα δεδομένα είναι δυνατόν να ελέγχονται σε αντιπαραβολή με τα αριθμητικά στοιχεία των πωλήσεων, ώστε να καθορίζεται το μέγεθος της εξοικονόμησης ενέργειας. Όταν χρησιμοποιείται αυτή η μέθοδος, θα πρέπει να γίνεται προσαρμογή για τις αλλαγές στη χρήση του εξοπλισμού ή της συσκευής.

Δεδομένα φορτίου κατά την τελική χρήση

Η χρήση ενέργειας σε κτίριο ή εγκατάσταση μπορεί να είναι αντικείμενο πλήρους παρακολούθησης προκειμένου να καταγράφεται η ενεργειακή ζήτηση πριν από και μετά την εφαρμογή μέτρου βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης. Σημαντικοί σχετικοί παράγοντες (π.χ. διαδικασία παραγωγής, ειδικός εξοπλισμός, εγκαταστάσεις θέρμανσης) είναι δυνατόν να μετρούνται ακριβέστερα.

2.2. *Δεδομένα και μέθοδοι βάσει εκτιμήσεων*

Υπολογισμός δεδομένων με βάση απλές μεθόδους μηχανικής: χωρίς επιθεώρηση

Ο κατ' εκτίμηση υπολογισμός δεδομένων με βάση απλές μεθόδους μηχανικής, χωρίς επιτόπου επιθεώρηση, είναι η κοινότερη μέθοδος για την απόκτηση δεδομένων για τη μέτρηση της κατ' εκτίμηση εξοικονόμησης ενέργειας. Τα δεδομένα μπορούν να υπολογίζονται με τη χρήση θεμελιωδών αρχών μηχανικής, χωρίς να χρησιμοποιούνται δεδομένα από επιτόπιες επιθεωρήσεις, αλλά με παραδοχές βασιζόμενες στις προδιαγραφές εξοπλισμού, στα χαρακτηριστικά μεγέθη επιδόσεων, στην κατατομή λειτουργίας των μέτρων που έχουν εφαρμοσθεί, στις στατιστικές κ.λπ.

Υπολογισμός δεδομένων με βάση βελτιωμένες μεθόδους μηχανικής: επιθεώρηση

Τα ενεργειακά δεδομένα μπορούν να υπολογίζονται με βάση πληροφορίες που συλλέγει εξωτερικός εμπειρογνώμονας κατά τον έλεγχο ή άλλου είδους επίσκεψη σε έναν ή περισσότερους κατάλληλα επιλεγμένους χώρους. Στη βάση αυτή, είναι δυνατόν να καταρτίζονται και να εφαρμόζονται πιο εξελιγμένοι αλγόριθμοι/πρότυπα προσομοίωσης σε μεγαλύτερο πλήθος χώρων (π.χ. κτιρίων, εγκαταστάσεων, οχημάτων). Αυτό το είδος μέτρησης μπορεί συχνά να χρησιμοποιείται συμπληρωματικά και να διακριβώνει δεδομένα που υπολογίζονται με βάση απλές μεθόδους μηχανικής.

3. **Τρόπος αντιμετώπισης της αβεβαιότητας**

Όλες οι μέθοδοι που απαριθμούνται στο σημείο 2, ενέχουν κάποιο βαθμό αβεβαιότητας. Η αβεβαιότητα είναι δυνατόν να οφείλεται σε [1]:

α) σφάλματα οργάνων: αυτά συμβαίνουν, κατά κανόνα, λόγω σφαλμάτων στις προδιαγραφές που δίδει ο κατασκευαστής του προϊόντος·

β) σφάλματα προτύπων: κατά κανόνα, πρόκειται για σφάλματα του προτύπου που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό των παραμέτρων των συλλεγέντων δεδομένων·

γ) σφάλματα δειγματοληψίας: κατά κανόνα πρόκειται για σφάλματα που οφείλονται στο γεγονός ότι παρατηρήθηκε δείγμα και όχι το πλήρες σύνολο των υπό μελέτη μονάδων.

Αβεβαιότητα μπορεί επίσης να προκύπτει από προγραμματισμένες και μη προγραμματισμένες παραδοχές που, κατά κανόνα, συνδέονται με εκτιμήσεις, προδιαγραφές ή/και τη χρήση δεδομένων μηχανικής. Η εμφάνιση σφαλμάτων σχετίζεται επίσης με το επιλεγέν σύστημα συλλογής δεδομένων που περιγράφεται σε αδρές γραμμές στα σημεία 2.1 και 2.2. Συνιστάται περαιτέρω προσδιορισμός της αβεβαιότητας.

Τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να επιλέγουν μεθόδους ποσοτικοποιημένης αβεβαιότητας, όταν υποβάλλουν έκθεση σχετικά με τους στόχους που ορίζονται στην παρούσα οδηγία. Η ποσοτικοποιημένη αβεβαιότητα εκφράζεται κατά στατιστικώς εύλογο τρόπο, δηλώνεται δηλαδή η ακρίβεια και η αξιοπιστία. Παραδείγματος χάριν, «το ποσοτικό σφάλμα είναι ± 20 %, με αξιοπιστία 90 %».

Σε περίπτωση που χρησιμοποιείται η μέθοδος της ποσοτικοποιημένης αβεβαιότητας, τα κράτη μέλη λαμβάνουν επίσης υπόψη ότι το αποδεκτό επίπεδο αβεβαιότητας που απαιτείται για τον υπολογισμό της εξοικονόμησης ενέργειας είναι συνάρτηση του επιπέδου της εξοικονόμησης και της σχέσης κόστους/ωφέλειας της φθίνουσας αβεβαιότητας.

4. **Εναρμονισμένη διάρκεια ζωής των μέτρων βελτίωσης της ενεργειακήςαπόδοσης στους υπολογισμούς «από κάτω προς τα πάνω»**

Μερικά μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης έχουν ζωή δεκαετιών, ενώ άλλα έχουν μικρότερη χρονική διάρκεια. Ο ακόλουθος κατάλογος δίνει ορισμένα παραδείγματα της μέσης διάρκειας ζωής των μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης:

Μόνωση σοφίτας ιδιωτικών κατοικιών	30 έτη
Μόνωση διάκενων τοίχων ιδιωτικών κατοικιών	40 έτη
Τοποθέτηση υαλοπινάκων κατηγορίας Ε έως C (σε m^2)	20 έτη
Λέβητες κατηγορίας Β έως Α	15 έτη
Αυτοματισμοί θέρμανσης — βελτίωση με αντικατάσταση λεβήτων	15 έτη
Συμπαγείς λαμπτήρες φθορισμού (CFL) — λιανική πώληση	16 έτη

Πηγή: Energy Efficiency Commitment (Ανάληψη δέσμευσης για την ενεργειακή απόδοση) 2005-2008, HB

Προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι όλα τα κράτη μέλη εφαρμόζουν την ίδια διάρκεια ζωής για παρόμοια μέτρα, οι διάφορες διάρκειες ζωής εναρμονίζονται σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η Επιτροπή, επικουρούμενη από την επιτροπή του άρθρου 16, αντικαθιστά, συνεπώς, τον ανωτέρω κατάλογο με συμφωνημένο προκαταρκτικό κατάλογο με τη μέση διάρκεια ζωής των διαφόρων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, το αργότερο στις … (*).

[1] Υπόδειγμα για τη διαπίστωση της ποσοτικοποιήσιμης αβεβαιότητας που βασίζεται στα τρία αυτά είδη σφαλμάτων δίδεται στο προσάρτημα Β του διεθνούς πρωτοκόλλου μέτρησης και επαλήθευσης επιδόσεων (International Performance Measurement & Verification Protocol - IPMVP).

(*) Έξι μήνες από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

5. **Αντιμετώπιση των πολλαπλασιαστικών αποτελεσμάτων της εξοικονόμησης ενέργειας και αποφυγή της διπλής καταμέτρησης στις μεικτές μεθόδους υπολογισμού «από πάνω προς τα κάτω» και «από κάτω προς τα πάνω»**

Η εφαρμογή μέτρου βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, π.χ. μόνωση δεξαμενών θερμού νερού και σωληνώσεων σε κτίριο, ή άλλου μέτρου με ισοδύναμα αποτελέσματα, μπορεί να έχει μελλοντικά πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα στην αγορά, με την έννοια ότι η αγορά θα εφαρμόσει το μέτρο αυτόματα χωρίς περαιτέρω συμμετοχή των αρχών ή υπηρεσιών που ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 3, ή οποιουδήποτε ιδιωτικού φορέα παροχής υπηρεσιών στον τομέα της ενέργειας. Ένα μέτρο με πολλαπλασιαστικές δυνατότητες θα ήταν, στις περισσότερες περιπτώσεις, οικονομικά αποδοτικότερο από τα μέτρα που πρέπει να επαναλαμβάνονται τακτικά. Τα κράτη μέλη υπολογίζουν τις δυνατότητες εξοικονόμησης ενέργειας των μέτρων αυτών, συμπεριλαμβανομένων των πολλαπλασιαστικών αποτελεσμάτων τους, και επαληθεύουν τα συνολικά αποτελέσματα σε εκ των υστέρων αξιολόγηση με τη χρήση δεικτών, εφόσον χρειάζεται.

Για τη διπλή καταμέτρηση της εξοικονόμησης ενέργειας, γίνονται διορθώσεις. Ενθαρρύνεται η χρήση πινάκων που καθιστούν δυνατή την άθροιση του αντίκτυπου των μέτρων.

Η δυνητική εξοικονόμηση ενέργειας που προκύπτει μετά τη χρονική περίοδο των στόχων, δεν λαμβάνεται υπόψη, όταν τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση σχετικά με το γενικό στόχο του άρθρου 4. Τα μέτρα που παράγουν μακροπρόθεσμα αποτελέσματα στην αγορά, θα πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να ενθαρρύνονται, και τα μέτρα που ήδη έχουν αποφέρει πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα εξοικονόμησης ενέργειας θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την υποβολή έκθεσης σχετικά με τους στόχους του άρθρου 4, υπό την προϋπόθεση ότι είναι δυνατόν να μετρηθούν και να επαληθευθούν σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές του παρόντος παραρτήματος.

6. **Τρόπος επαλήθευσης της εξοικονόμησης ενέργειας**

Εφόσον κριθεί οικονομικώς αποτελεσματική και απαραίτητη, η εξοικονόμηση ενέργειας που προκύπτει από συγκεκριμένη ενεργειακή υπηρεσία ή άλλο μέτρο βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, επαληθεύεται από τρίτον. Η επαλήθευση αυτή μπορεί να διενεργείται από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες, ΕΕΥ ή άλλους παράγοντες της αγοράς. Οι αρμόδιες αρχές ή υπηρεσίες των κρατών μελών που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 δύνανται να παρέχουν περαιτέρω οδηγίες εν προκειμένω.

Πηγές: A European Ex-post Evaluation Guidebook for DSM and EE Service Programmes· βάση δεδομένων INDEEP του Διεθνούς Οργανισμού Ενέργειας (IEA)· IPMVP, τόμος 1 (έκδοση Μαρτίου 2002).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΒΕΛΤΙΩΣΗΣ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟ ΤΟΜΕΑ

Με την επιφύλαξη της εθνικής και της κοινοτικής νομοθεσίας περί δημοσίων συμβάσεων, τα κράτη μέλη μπορούν να εξασφαλίζουν ότι ο δημόσιος τομέας εφαρμόζει τις απαιτήσεις του ακόλουθου ενδεικτικού κατάλογου στα πλαίσια του υποδειγματικού ρόλου του δημόσιου τομέα, όπως αναφέρεται στο άρθρο 5:

α) απαιτήσεις σχετικά με τη χρήση χρηματοδοτικών μέσων για την εξοικονόμηση ενέργειας, συμπεριλαμβανομένων συμβάσεων ενεργειακών επιδόσεων, όπου ορίζεται η παροχή μετρήσιμης και προκαθορισμένης εξοικονόμησης ενέργειας (συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων όπου οι δημόσιες διοικήσεις έχουν αναθέσει την ευθύνη σε τρίτους)·

β) απαιτήσεις για την αγορά εξοπλισμού και οχημάτων βάσει καταλόγων προδιαγραφών ενεργειακώς αποδοτικών προϊόντων διαφόρων κατηγοριών εξοπλισμού και οχημάτων που καταρτίζουν οι αρχές ή υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, χρησιμοποιώντας, κατά περίπτωση, ανάλυση ελαχιστοποίησης του κόστους κύκλου ζωής ή συναφείς μεθόδους που εξασφαλίζουν τη σχέση κόστους/αποτελεσματικότητας·

γ) απαιτήσεις αγοράς εξοπλισμού με αποδοτική κατανάλωση ενέργειας σε όλες τις καταστάσεις, συμπεριλαμβανομένης της κατάστασης εφεδρείας, χρησιμοποιώντας, κατά περίπτωση, ανάλυση ελαχιστοποίησης του κόστους κύκλου ζωής ή συναφείς μεθόδους που εξασφαλίζουν τη σχέση κόστους/αποτελεσματικότητας·

δ) απαιτήσεις αντικατάστασης ή εκ των υστέρων τοποθέτησης του εξοπλισμού που αναφέρεται στα στοιχεία β) και γ), σε υφιστάμενο εξοπλισμό και οχήματα·

ε) απαιτήσεις για χρήση ενεργειακών ελέγχων και εφαρμογή των συστάσεων για τη σχέση κόστους/αποτελεσματικότητας που προκύπτουν.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στις 10 Δεκεμβρίου 2003, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση και των ενεργειακών υπηρεσιών ([1]) με νομική βάση την παράγραφο 1 του άρθρου 175 της συνθήκης ΕΚ.

Η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έδωσε την γνώμη της στις 28 Οκτωβρίου 2004 ([2]). Η Επιτροπή των Περιφερειών έδωσε τη δική της στις 17 Ιουνίου 2004 ([3]).

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε την κατά πρώτη ανάγνωση γνώμη του στις 7 Ιουνίου 2005 ([4]), ενέκρινε δε 97 τροπολογίες.

Το Συμβούλιο, στις 23 Σεπτεμβρίου 2005, καθόρισε την κοινή του θέση σύμφωνα με το άρθρο 251 της συνθήκης ΕΚ.

II. ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣΠΡΟΤΑΣΗΣ

Σκοπός της πρότασης είναι η προώθηση της ενεργειακής αποδοτικότητας μέσω της θέσπισης υποχρεωτικών για τα κράτη μέλη στόχων εξοικονόμησης και της θέσπισης μέτρων που θα δημιουργήσουν αγορά ενεργειακών υπηρεσιών. Η πρόταση στοχεύει στην πλευρά της ζήτησης, (δηλαδή τον τελικό χρήστη και τους λιανικούς προμηθευτές) και μπορεί συνεπώς να θεωρηθεί ως συμπλήρωμα της προηγούμενης κοινοτικής νομοθεσίας του πεδίου της ενέργειας, που αφορούσε την πλευρά της προσφοράς. Σκοπός της πρότασης είναι και να συμβάλει στην επίτευξη του στόχου της μείωσης των εκπομπών CO2 από την ΕΕ, να ενισχύσει περισσότερο τον ηγετικό ρόλο της κοινότητας στην παγκόσμια αγορά προϊόντων και υπηρεσιών ενεργειακής αποδοτικότητας -επομένως συμβάλλοντας στη διαδικασία της Λισσαβόνας- η πρόταση δε θα έχει θετική επίδραση στην ασφάλεια της προμήθειας.

III. ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ

1. Γενικές παρατηρήσεις

Το Συμβούλιο προσυπογράφει την προτεραιότητα την οποία αποδίδει η Επιτροπή στην ενεργειακή αποδοτικότητα και κατά συνέπεια υποστηρίζει σε γενικές γραμμές το γενικό σκοπό της πρότασης της Επιτροπής. Με τις περισσότερες από τις μεταβολές τις οποίες το Συμβούλιο προσέθεσε στην κοινή του θέση επιζητείται η προσαρμογή του σχεδίου της οδηγίας στις διάφορες εθνικές συνθήκες και τηρούμενες πρακτικές, η μείωση του κόστους και της διοικητικής επιβάρυνσης της εφαρμογής της και εν γένει η διευκόλυνση της υλοποίησής της.

α) Από τις 97 τροπολογίες που ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο δέχθηκε τις ακόλουθες 37:

— πλήρως (ορισμένες με αναδιατύπωση): 1, 11, 12, 13 (στην αιτιολογική σκέψη 4), 21, 23 ([5]), 33 (άρθρο 4 παράγραφος 3), 47, 48, 50 (άρθρο 6 παράγραφος 3), 56-58, 76 (άρθρο 16), 82, 86, 90, 98 (παράρτημα IV σημείο 1.2),

— εν μέρει: 3, 7, 14 (άρθρο 2 παράγραφος 2), 63, 69 [άρθρο 13 παράγραφος 3 στοιχείο δ) και αιτιολογική σκέψη 13 στοιχείο β)], 74, 79, 80, 87 [επίσης στο παράρτημα III στοιχείο ιζ)] και 99,

— καταρχήν: 16 [άρθρο 3 στοιχείο γ)], 17 [άρθρο 3 στοιχείο δ)], 22, 49 [άρθρο 6 στοιχείο α)], 64, 70, 88 [παράρτημα III στοιχείο ιη)], 83 και 92 [παράρτημα III στοιχεία ιγ) και ιδ)].

([1]) Έγγρ. 16261/03 ENER 362 CODEC 1858 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).
([2]) ΕΕ C 120 της 20.5.2005, σ. 115.
([3]) ΕΕ C 318 της 22.12.2004, σ. 19.
([4]) Έγγρ. 9836/05 CODEC 472 ENER 93 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).
([5]) Αφορά μόνον το γερμανικό κείμενο.

Το Συμβούλιο απέρριψε τις ακόλουθες 60 τροπολογίες: 2, 4, 5 και 10 (συνδέονται) 6, 8, 9, 15, 18, 101, 20, 24-32, 34, 104, 107, 108, 38-41, 43-46, 51-55, 59-62, 65-68, 71, 72, 75, 77, 78, 81, 84, 85, 89, 91, 93-96, 109, από τις οποίες 4, 18, 20, 24-25, 53, 55, 59, 61-62, 67-68, 77, 81, 89, 91, 101 και 104 δεν γίνονται δεκτές από την Επιτροπή.

Αρκετές από τις θεμελιώδεις τροπολογίες που το Συμβούλιο δεν δέχεται (κυρίως οι τροπολογίες 29 και 39) υπερβαίνουν τα προβλεπόμενα από την αρχική πρόταση της Επιτροπής. Το Συμβούλιο μετέβαλε τις ίδιες αυτές διατάξεις στην κοινή του θέση: οι λόγοι της απόρριψης των θεμελιωδών αυτών τροπολογιών παρατίθενται παρακάτω στο σημείο 2.

β) Σχετικά με την πρόταση της Επιτροπής, το Συμβούλιο εισήγαγε ορισμένες μεταβολές που εμφαίνονται παρακάτω.

2. **Επί μέρους παρατηρήσεις**

α) Οι **κύριες μεταβολές** που εισήγαγε το Συμβούλιο αφορούν τους στόχους των άρθρων 4 και 5:

— άρθρο 4: η κοινή θέση περιέχει έναν *ενδεικτικό* στόχο, ύψους 6 %, για το έκτο έτος εφαρμογής της οδηγίας (άρθρο 4 παράγραφος 1 και αιτιολογική σκέψη 8α), αντί υποχρεωτικών στόχων· τα κράτη μέλη υποχρεούνται να λάβουν μέτρα που θα συμβάλλουν στην επίτευξη του ενδεικτικού στόχου (άρθρο 4 παράγραφος 1) και θα τάξουν στον εαυτό τους ένα ενδιάμεσο ενδεικτικό στόχο για το τρίτο έτος εφαρμογής (άρθρο 4 παράγραφος 2),

— άρθρο 5: η κοινή θέση δεν περιέχει πια ένα χωριστό, *υψηλότερο* στόχο για τον δημόσιο τομέα (άρθρο 5 παράγραφος 1)· παρά ταύτα, ο δημόσιος τομέας οφείλει να διαδραματίζει ρόλο παραδειγματικό, να λαμβάνει ένα ή περισσότερα μέτρα βελτίωσης, της ενεργειακής αποδοτικότητας (νομοθετικές πρωτοβουλίες ή/και εκούσιες συμφωνίες [1]) ή άλλα μέτρα ισοδύναμου αποτελέσματος), τα δε κράτη μέλη θα παρακολουθούν την επίδοσή του σε σχέση με τον εθνικό ενδεικτικό στόχο εξοικονόμησης ενέργειας.

Το Συμβούλιο προτίμησε να καταστήσει ενδεικτικό τον στόχο (και όχι υποχρεωτικό, όπως πρότεινε η Επιτροπή) και να μην υπάρχει επί μέρους στόχος για τον δημόσιο τομέα, λόγω των ακόλουθων:

— τα κράτη μέλη φρονούν ότι δεν θα ήταν σωστό να σύρονται στο Δικαστήριο των ΕΚ απλώς διότι, ενδεχομένως, δεν θα έχουν επιτύχει το καθορισμένο ύψος εξοικονόμησης: π.χ. αν ένα κράτος μέλος επιτύχει, μετά από έξι χρόνια, «μόνον» εξοικονόμηση ύψους 5 %, αντί του καθορισμένου 6 %. Η μελλοντική επίτευξη των στόχων συνδέεται άμεσα με την «συμπεριφορά κατανάλωσης ενέργειας» των επί μέρους πολιτών και επιχειρήσεων — συμπεριφορά την οποία τα κράτη μέλη *σκοπεύουν να επηρεάσουν* μέσω των διαφόρων μέτρων που προτείνονται με το σχέδιο οδηγίας. Το τελικό καθαρό αποτέλεσμα, ωστόσο, αυτών των μέτρων δεν είναι απολύτως προβλεπτό και επομένως όχι απολύτως υπό τον έλεγχο των κρατών μελών,

— η αφετηρία της υλοποίησης της προκειμένης οδηγίας ποικίλει κατά πολύ από κράτος μέλος σε κράτος μέλος, καθώς ορισμένα από αυτά έχουν ήδη καταβάλει στο παρελθόν μεγάλες προσπάθειες -δαπανηρές-, συχνά δε στον δημόσιο τομέα. Αποτέλεσμα είναι το ότι το πεδίο βελτιώσεων διαφέρει πολύ από κράτος μέλος σε κράτος μέλος,

— τα κράτη μέλη θα πρέπει να λάβουν μόνον μέτρα *αποδοτικά με κριτήριο το κόστος* (αυτό συμφωνεί και με όσα αναφέρει η Επιτροπή με το αιτιολογικό της υπόμνημα, οπότε το Συμβούλιο προσέθεσε προς τούτο μία διάταξη στο άρθρο 4 παράγραφος 1. Σημειωτέον ότι τα κράτη μέλη επιθυμούν να λάβουν τα μέτρα στους τομείς όπου επιτυγχάνεται η μεγαλύτερη αποδοτικότητα έναντι του κόστους — ανεξάρτητα από το αν αυτό συμβαίνει στον δημόσιο ή τον ιδιωτικό τομέα.

[1] Η χρησιμοποίηση εκουσίων συμφωνιών αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 13 της πρότασης της Επιτροπής.

Επιπλέον, περιλαμβάνεται τώρα μια *διαδικασία επιτροπολογίας* (άρθρο 16, το οποίο ακολουθεί τις τροπολογίες 76 και 99): κύρια καθήκοντά της θα είναι η περαιτέρω ανάπτυξη της μεθόδου υπολογισμού που παρατίθεται στα παραρτήματα (περιλαμβανομένης της εκτίμησης της κατάλληλης ισορροπίας που πρέπει να επιτευχθεί μεταξύ μέτρων που θα εφαρμόζονται «εκ των άνω» και «εκ των κάτω»), και να την προσαρμόζει στις τεχνολογικές εξελίξεις. Επιπλέον, έχουν προστεθεί διατάξεις που θα καθιστούν δυνατή τη χρησιμοποίηση *εκουσίων συμφωνιών* ως οργάνων που συμβάλλουν στην επίτευξη των ενδεικτικών στόχων.

β) Άλλες μεταβολές

— Το Συμβούλιο προσέθεσε αρκετές νέες αιτιολογικές σκέψεις (8α, 8β, 9α, 11α, 11β, 11γ, 13β) και επέκτεινε τις ήδη υπάρχουσες αιτιολογικές σκέψεις 8 και 12.

— Άρθρο 1 δεύτερη περίπτωση: η διατύπωση μετεβλήθη κάπως ώστε να γίνεται αντιληπτό ότι σκοπός της οδηγίας αυτής είναι να *δημιουργήσει τις προϋποθέσεις* της ανάπτυξης αγοράς ενεργειακών υπηρεσιών, και όχι να *αναπτύξει* αυτήν την αγορά.

— Άρθρο 2: το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε ώστε να τεθούν εκτός του πεδίου εφαρμογής και μέρη των επιχειρήσεων μεταφορών που βασίζονται κυρίως στην χρησιμοποίηση των καυσίμων των αποθηκών πλοίων και αεροσκαφών (παρόμοια εξαίρεση προέβλεπε και η πρόταση της Επιτροπής μέσω του ορισμού της «Ενεργείας») και ορισμένα μέρη των ενόπλων δυνάμεων.

— Όσον αφορά τους ορισμούς του άρθρου 3, το Συμβούλιο επιζήτησε να τους καταστήσει όσον το δυνατόν συνεπέστερους, συνεκτικότερους και λειτουργικότερους, και παράλληλα, όπου αυτό ενδείκνυται, να τηρήσει ως πρότυπά τους τούς ορισμούς που περιέχονται σε άλλα κοινοτικά νομοθετήματα.

— Στο άρθρο 5 προσεδόθη κάποια ευελιξία, τονίζοντας ιδιαίτερα τα μέτρα τα περισσότερο αποδοτικά με κριτήριο το κόστος και προσθέτοντας αναφορά στο κατάλληλο επίπεδο της διοίκησης στο οποίο κάθε επιμέρους μέτρο θα πρέπει να θεσπίζεται. Επίσης, ο κατάλογος κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές προμήθειες του άρθρου 5 παράγραφος 4 (που ήδη στην πρόταση της Επιτροπής δεν είχε υποχρεωτικό χαρακτήρα: «Τα κράτη μέλη μπορούν …») μεταφέρθηκε στο παράρτημα V: αυτό έγινε ώστε να μην εξαιρεθούν *άλλα* δυνητικά μέτρα, αποδοτικά με κριτήριο το κόστος, που θα μπορούσε να λάβει ο δημόσιος τομέας. Η παράγραφος 5 του άρθρου 5 διεγράφη ως περιττή, διότι υπάρχει το δικαίωμα πρωτοβουλίας της Επιτροπής.

— Το άρθρο 6 αναδιαρθρώθηκε: τα στοιχεία β) και γ) περιελήφθησαν στην παράγραφο 1, ενώ το στοιχείο α) αναδιατυπώθηκε στην παράγραφο 2. Η παράγραφος 2 αυτή προσφέρει στα κράτη μέλη επιλογή μεταξύ διαφόρων υποχρεώσεων που μπορεί να επιβληθούν στις εταιρείες που υπάγονται στο εν λόγω άρθρο.

— Άρθρο 7: το άρθρο αυτό έφθανε πολύ μακριά, η δε υλοποίησή του στην αρχική του μορφή θα μπορούσε να είναι πολύ δαπανηρή, διότι καθιστούσε τα κράτη μέλη υπεύθυνα να εξασφαλίσουν ότι όλα τα μέτρα ενεργειακής αποδοτικότητας θα προσφέρονται σε όλους τους καταναλωτές. Σύμφωνα με την κοινή θέση, σκοπός του άρθρου είναι να εξασφαλισθεί η βέλτιστη διαφάνεια και διάδοση στους μετέχοντες στην αγορά των πληροφοριών των σχετικών με τους μηχανισμούς ενεργειακής αποδοτικότητας και τα οικονομικά και νομικά πλαίσια.

— Άρθρο 8: το άρθρο αυτό, στην αρχική του μορφή, καθιστούσε τα κράτη μέλη υπεύθυνα να εξασφαλίσουν ότι για όλους τους μετέχοντες στην αγορά που παρέχουν ενεργειακές υπηρεσίες θα είναι διαθέσιμα συστήματα ειδίκευσης, πιστοποίησης ή/και έκδοσης πιστοποιητικών. Το άρθρο προσαρμόστηκε ώστε τα κράτη μέλη να υποχρεούνται να εξασφαλίσουν ότι τα συστήματα αυτά θα είναι διαθέσιμα *όποτε αυτό απαιτείται* — επιτρέποντας κατ' ουσίαν στα κράτη μέλη να λαμβάνουν υπόψη τους άλλους σημαντικούς παράγοντες (π.χ. το επίπεδο ωριμότητας της αγοράς περί της οποίας πρόκειται, τον αριθμό των μετεχόντων στην αγορά και την ζήτηση) πριν εκπονήσουν τα εν λόγω (δαπανηρά) συστήματα.

— Στο άρθρο 10, προσετέθη μια διάταξη που επιτρέπει, σε ορισμένες περιστάσεις, συστήματα και διάρθρωση τιμών που θα έχουν κοινωνικούς σκοπούς.

— Στο άρθρο 12 προσετέθησαν δύο παράγραφοι:

  — η παράγραφος 2 ορίζει ότι άλλα μέτρα, λιγότερο δαπανηρά, μπορεί να χρησιμοποιούνται σε ορισμένες περιπτώσεις,

  — η παράγραφος 3 ορίζει ότι τα κτίρια που έχουν πιστοποιηθεί σύμφωνα με την «οδηγία περί κτιρίων» θεωρείται ότι πληρούν τις απαιτήσεις του ενεργειακού ελέγχου. Επίσης επιτρέπει ελέγχους που προέρχονται από συστήματα βασιζόμενα σε εκούσιες συμφωνίες.

— Το άρθρο 13 προσαρμόσθηκε ώστε να καταστεί περισσότερο ευέλικτο και λιγότερο δαπανηρό, και για να αποφευχθεί μια δυσανάλογα μεγάλη διοικητική επιβάρυνση.

— Οι υποχρεώσεις περί υποβολής έκθεσης, που προβλέπονται από το άρθρο 14 κατέστησαν απλούστερες και τροποποιήθηκαν: η παράγραφος 1 επιτρέπει στην Επιτροπή να λαμβάνει υπόψη της τις υπάρχουσες μεθόδους υπολογισμού, η δε παράγραφος 2 προβλέπει τώρα ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται να υποβάλουν μια ενδιάμεση έκθεση και μια τελική.

— Προσετέθη ένα νέο άρθρο 15, το οποίο ορίζει τα καθήκοντα, καθώς και το σχετικό χρονοδιάγραμμα της Επιτροπής στα πλαίσια της διαδικασίας επιτροπολογίας. Προβλέπει επίσης (από κοινού με τις σχετικές διατάξεις των παραρτημάτων I και IV) ότι η Επιτροπή θα εκπονήσει μια μέθοδο υπολογισμού που θα περιλαμβάνει ένα ποσοστό «εκ των κάτω» υπολογισμού, την οποία θα χρησιμοποιούν τα κράτη μέλη από την ημερομηνία εφαρμογής της οδηγίας (παράγραφος 2) του άρθρου 15. Αφ' ης στιγμής η Επιτροπή εκπληρώσει αυτό το καθήκον, θα πρέπει να συνεχίσει τις εργασίες της και να διαπιστώσει κατά πόσον το ποσοστό των «εκ των κάτω» υπολογισμών μπορεί να αυξηθεί, σταθμίζοντας τους ουσιώδεις παράγοντες (άρθρο 15 παράγραφος 3)· αν η Επιτροπή αποφασίσει λοιπόν ότι το ποσοστό των «εκ των κάτω» υπολογισμών μπορεί όντως να αυξηθεί, τα κράτη μέλη, δύο χρόνια μετά την ημερομηνία εφαρμογής, οφείλουν να χρησιμοποιούν αυτή τη μέθοδο.

— Στο άρθρο 18, η μη ρεαλιστική προθεσμία της 1ης Ιουνίου 2006 την οποία προέβλεπε η πρόταση της Επιτροπής, αντικαταστάθηκε από μία μεταβατική περίοδο δύο ετών. Η περίοδος αυτή αφενός επιτρέπει την συμπλήρωση των συνήθων νομοθετικών διαδικασιών σε εθνικό επίπεδο, και, αφετέρου, επιτρέπει:

  — στα κράτη μέλη να αποστείλουν πληροφορίες για τις υπάρχουσες μεθόδους υπολογισμού στην Επιτροπή, ώστε αυτή να μπορεί να τις λάβει υπόψη της (κατά προτίμηση εντός εξαμήνου, άρθρο 14 παράγραφος 1),

  — στην Επιτροπή να εκπονήσει την μέθοδο υπολογισμού (μέσα σε 18 μήνες, άρθρο 15 παράγραφος 2),

  — στα κράτη μέλη να υπολογίσουν τους ενδεικτικούς στόχους εξοικονόμησης και να προετοιμασθούν για την εφαρμογή στην πράξη της μεθόδου υπολογισμού.

— Στο παράρτημα I αντανακλάται τώρα η τροποποιημένη μέθοδος για τον υπολογισμό του εθνικού στόχου εξοικονόμησης. Στο σημείο 3, το Συμβούλιο μετέβαλε την ημερομηνία που πρότεινε η Επιτροπή ως καταληκτική, μετά την οποία, κατά γενικό κανόνα, τα μέτρα είναι δυνατόν να λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό των ετησίων εξοικονομήσεων, από το 1991 έως το 1995. Κράτησε, ωστόσο, την χρονολογία του 1991 ώστε να χρησιμοποιείται σε ορισμένες περιπτώσεις: η διάταξη αυτή χρειάζεται για εκείνα τα κράτη μέλη που είχαν εφαρμόσει από την περίοδο 1991-1994 ορισμένα μέσα άσκησης πολιτικής, τα οποία εξακολουθούν να χρησιμοποιούνται και σήμερα. Επιπλέον, εξασφάλισε ότι τα κράτη μέλη που έχουν ήδη καταβάλει στο παρελθόν σημαντικές προσπάθειες στον τομέα της βελτίωσης της ενεργειακής αποδοτικότητας δεν θα τυγχάνουν ανεπιεικούς μεταχείρισης, σε σύγκριση με τα κράτη μέλη που δεν έχουν καταβάλει προσπάθειες σε παρόμοια κλίμακα.

— Το παράρτημα III της κοινής θέσης καθιστά σαφές ότι ο κατάλογος περιέχει *παραδείγματα* επιλέξιμων μέτρων και όχι περιοριστική αρίθμησή τους. Επιπροσθέτως έγιναν αλλαγές σε αρκετά παραδείγματα του καταλόγου.

— Στο παράρτημα IV, το Συμβούλιο προσέθεσε λεπτομέρειες περιγράφοντας την «εκ των άνω» και την «εκ των κάτω» μέθοδο υπολογισμού (σημείο 1.1), ένα κατάλογο εναρμονισμένων διαρκειών ζωής των μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής αποδοτικότητας των «εκ των κάτω» υπολογισμών (σημείο 4) και διατάξεις σχετικές με τα πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα και την διπλή καταμέτρηση (σημείο 5).

IV. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ**

Και τα δύο θεσμικά όργανα εδήλωσαν ότι υποστηρίζουν τον γενικό σκοπό της πρότασης της Επιτροπής· και τα δύο συμφωνούν ότι η Ένωση οφείλει να αρχίσει να εκμεταλλεύεται όσα προσφέρουν οι δυνητικές εξοικονομήσεις ενεργείας και θα πρέπει το συντομότερο να αναπτύξει περισσότερο την αγορά υπηρεσιών και προϊόντων που εξοικονομούν ενέργεια. Το Συμβούλιο φρονεί ότι η κοινή του θέση καλύπτει τους ουσιώδεις αυτούς σκοπούς της πρότασης της Επιτροπής.